

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

กิตติ ธรรมสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

นายกิตติ ชรรณสวัสดิ์

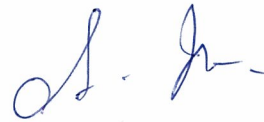
ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์สมบูรณ์ ศิริสรณ์หรณ์,

Ph.D. (Education Administration)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทร์ พลอยแหวน,

Ph.D. (Development Education)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์,

Ph.D. (Social Administration)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ., ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์สมบูรณ์ ศิริสรณ์หรณ์,

Ph.D. (Education Administration)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

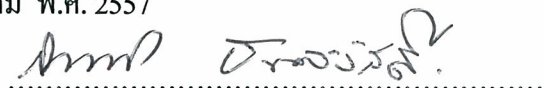
วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ)

วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2557

นายกิตติ ชรรณสวัสดิ์

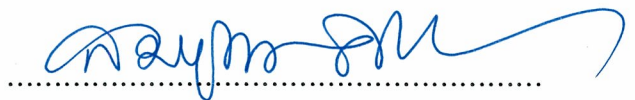
ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระจิตติ,

Ph.D. (Politics and International Studies)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์สมบุญ ศรีสรรหิรัญ,

Ph.D. (Education Administration)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทร์ พลอยแหวน,

Ph.D. (Development Education)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์วริยา ชินวรรโณ, Ph.D.,

คณบดี

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์สายสุดา เตียเจริญ,

Ph.D. (Education Administration)

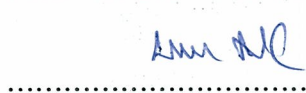
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์สมศักดิ์ อมรศิริพงศ์,

Ph.D. (Social Administration)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์บรรจง มไหสวริยะ,

พ.บ.,ว.ว. ออร์โทปิดิกส์

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรหิรัญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรศิริพงศ์ รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ชีระฐิติ และ อาจารย์ ดร. สายสุดา เตียเจริญ ที่กรุณาให้คำแนะนำพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือแก้ไขปรับปรุง ทำให้ วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์

อนึ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณนายชริวัตร อริยะศิริโชติ และนายชญพันธุ์ พุ่มสงวน รวมทั้ง เจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกและการประสานงานจนมีผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณกรรมการชุมชนในพื้นที่ อำเภอสามพราน จังหวัด นครปฐม ที่เอื้อเพื่อช่วยเหลือนำผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลจากแรงงานนอกระบบประเภทผู้ประกันตนจน ครบ 100 คน และขอขอบคุณแรงงานนอกระบบประเภทผู้ประกันตนทั้ง 100 คนที่ให้ความร่วมมือ ให้ข้อมูลในแบบสอบถามอย่างครบถ้วน

ผู้วิจัยระลึกถึงพระคุณของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตลอดจนผู้ให้ความ ช่วยเหลือทุก ๆ ท่านทั้งที่กล่าวนามและไม่ได้กล่าวนามตลอดไป

กิตติ ธรรมสวัสดิ์

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

A PERCEPTION AND EXPECTATION OF SOCIAL INSURANCE FUND BENEFIT OF
INFORMAL LABOR IN THE SAM PHRAN MUNICIPALITY, NAKHONPATHOM PROVINCE

กิตติ ธรรมสวัสดิ์ 5537645 SHPP/M

รป.ม. (นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สมบูรณ์ ศิริสรริทธิ์, Ph.D., ภัทร์ พลอยแหวน, Ph.D.,
สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ เขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการรับรู้ ความคาดหวังและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 100 ราย ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) มีค่าระดับการรับรู้ (ทราบ) มากที่สุด เป็นร้อยละ 100.0 และค่าระดับการรับรู้ (ทราบ) ต่ำที่สุดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วน ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่ คาดหวังว่ารัฐจะช่วยค่าชดเชยสูงขึ้นและจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยคือการนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริงของแรงงานนอกระบบให้มีความรู้ความเข้าใจดีขึ้นกว่าเดิม

คำสำคัญ : การรับรู้ / ความคาดหวัง / สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม / แรงงานนอกระบบ

A PERCEPTION AND EXPECTATION OF SOCIAL INSURANCE FUND
BENEFIT OF INFORMAL LABOR IN THE SAM PHRAN MUNICIPALITY,
NAKHONPATHOM PROVINCE

KITTI THAMASWAT 5537645 SHPP/M

M.P.A. (PUBLIC POLICY AND PUBLIC MANAGEMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SOMBOON SIRISUNHIRUN, Ph.D.,
PHUT PLOYWAN, Ph.D., SOMSAK AMORNSIRIPHONG, Ph.D.

ABSTRACT

This research “Perception and Expectancy of Informal Labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province about Benefits of Social Security Fund” aimed to 1) study the perceptions of informal laborers regarding the benefits of the social security fund, 2) study the expectations of informal labors regarding the benefits of Social Security Fund. This was quantitative research using a questionnaires as the research tool. The sample group consisted of 100 informal laborers. The statistical methods used for analysis were frequency and percentages.

According to the research results, as for perception of informal labors regarding the benefits of the social security fund in five dimensions, it was revealed that the maximized perception benefit is 100% and the minimized perception benefits is 30% . As for expectations regarding benefits, most informal labors expected that the government would give more compensations and increasingly pay contributions.

The recommendations from the research is that: the research results be used in real life of informal labors so that informal labors could have more knowledge and understanding and better way of life. Researcher and advisor agree that informal laborers will read this research.

KEY WORDS: PERCEPTION / EXPECTANCY /
BENEFITS OF SOCIAL SECURITY FUND / INFORMAL

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	ง
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 ขอบเขตการวิจัย	5
1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	8
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	10
2.3 พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 3) 2542	14
2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนประกันสังคม	23
2.5 แผนภูมิโครงสร้าง สำนักงานประกันสังคม	35
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	41
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	42
3.1 วิธีการศึกษา	42
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	43
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิจัย	45
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	46
4.2 ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	48
4.3 ผลการศึกษาความคาดหวังและข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสาม พราน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 5 ด้าน	50
บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย	54
5.1 ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอก ระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	54
5.2 ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความ คาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงาน นอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	55
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	57
6.1 สรุปผลการวิจัย	57
6.2 ข้อเสนอแนะ	59
6.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	60
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย	61
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ	78
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	90
ประวัติผู้วิจัย	98

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
4.2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ของแรงงานนอกระบบ	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกกลุ่มซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชากรที่อยู่ในภาคของแรงงานไทยส่วนหนึ่งซึ่งกล่าวได้ว่า สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมเกษตรกรรม ลักษณะเป็นครอบครัวขยาย (extended family) มีสมาชิกในครอบครัวอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากสภาพในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทำให้รูปแบบของระบบครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป มีการเคลื่อนย้ายถิ่นของประชากรจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น รูปแบบครอบครัวจึงเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีเพียงพ่อ แม่ และลูกเท่านั้น ดังนั้น หากมีเหตุอันทำให้ทำงานไม่ได้ หรือไม่ได้ทำงาน ซึ่งจะทำให้ขาดรายได้จะทำให้ตนเองและครอบครัวประสบความเดือดร้อน อันเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ปัญหาสังคมดังกล่าวจึงไม่พ้นภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการให้มีการสงเคราะห์ช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาให้ทุเลาเบาบางลง แต่บริการด้านการสงเคราะห์ และด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐบาลจัดให้ยังไม่เพียงพอกับความจำเป็นและความต้องการ รัฐบาลจึงต้องหาวิธีการที่เหมาะสม คือ การกำหนดหลักประกันส่งเสริมให้เกิดความมั่นคงในชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละคนจึงต้องจัดตั้งเป็นกองทุนประกันสังคมขึ้นมา เพื่อแก้ไขและป้องกันความเดือนร้อนอันเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

ระบบประกันสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของระบบความมั่นคงทางสังคมที่จะทำให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม ในประเทศไทยได้นำระบบประกันสังคมมาดำเนินการในปี 2533 โดยยึดหลักการเช่นเดียวกับนานาประเทศถือปฏิบัติอยู่ เมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

สำนักประกันสังคมได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2533 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคมและงานสำนักงานกองทุนเงินทดแทนของกรมแรงงานมาสังกัดสำนักงาน

ประกันสังคม ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ต่อมาเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2536 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น สำนักงานประกันสังคมจึงได้โอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยตัดโอนภารกิจด้านสวัสดิการสังคมออกและเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงแรงงานภารกิจหลัก คือ การบริหารงานกองทุนเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และการบริการงานกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ดังนี้

1. ให้ความคุ้มครองและเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างที่ประสบอันตราย เจ็บป่วยทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต อันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างตามกฎหมายเงินทดแทน
2. ให้ความคุ้มครองและเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้าง ผู้ประกันตนที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต อันมีสาเหตุมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงานตามกฎหมายประกันสังคม
3. เสนอแนะนโยบายและแนวทางเกี่ยวกับการประกันสังคมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์
4. เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันสังคมให้แก่ ลูกจ้าง ผู้ประกันตนนายจ้าง และประชาชนทั่วไป
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บเงินสบทบ จ่ายเงินทดแทนและประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายเงินทดแทน และกฎหมายประกันสังคม
6. ตรวจสอบและดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเงินทดแทนและกฎหมายประกันสังคม
7. ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพให้ลูกจ้าง ผู้ประกันตนที่พิการ สามารถกลับเข้าทำงานหรือสามารถประกอบอาชีพได้ตามความเหมาะสม
8. ดำเนินการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนเงินทดแทน และกองทุนประกันสังคม
9. ดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการทางการแพทย์แก่ลูกจ้าง ผู้ประกันตนตามโครงการประกันสังคม
10. ปฏิบัติราชการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งใช้เป็นหลักปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้นับว่ามีสาระสำคัญ ๆ ที่จำเป็นสำหรับแรงงานนอกระบบอย่างพอเพียงและเป็นประโยชน์แก่แรงงานนอก

ระบบเป็นอันมาก แต่ในอนาคตอาจต้องมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือควรมีพระราชกฤษฎีการองรับเพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป มีหน้าที่ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม ต่อมาได้ขยายการให้บังคับกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ในวันที่ 2 กันยายน 2536 และให้ขยายใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ในวันที่ 1 เมษายน 2545 ทั้งนี้ในระยะแรกกฎหมายประกันสังคมให้ความคุ้มครอง 4 กรณีก่อน คือ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพและตายและได้ขยายขยายความคุ้มครอง กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2541 ส่วนกรณีว่างงานเริ่มดำเนินการ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547

ดังนั้น ในปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ให้ความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมรวม 7 กรณีแล้ว โดยนายจ้างและลูกจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายร้อยละ 5.00 ของค่าจ้างรัฐบาลร่วมสมทบร้อยละ 3.00 การกำหนดอัตราเงินสมทบกำหนดตามเหมาะสมกับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง โดยเดิมกำหนดไว้ว่า กรณีว่างงานจะจัดเก็บเงินสมทบจากฝ่ายลูกจ้าง นายจ้างและรัฐบาลไม่เกินฝ่ายละร้อยละ 5.00 ของค่าจ้างแต่ปัจจุบันเก็บเพียงร้อยละ 0.50 ของค่าจ้างเท่านั้น

การให้บริการโดยมุ่งเน้นที่กลุ่มลูกจ้างให้ได้รับบริการที่พึงพอใจนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งอันเป็นหัวใจของงานประกันสังคม คือ การพิจารณาจ่ายประโยชน์ทดแทนให้เหมาะสมเพียงพอแก่การดำรงชีวิต การปรับปรุงประโยชน์ทดแทนนั้นจะต้องศึกษาวิเคราะห์อย่างรอบคอบ นอกจากจะต้องคำนึงถึงการให้หลักประกันในด้านเศรษฐกิจให้มีการทดแทนขาดรายได้ การดูแลรักษาพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกันตน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาอุปสรรคในการนำกฎหมายประกันสังคมมาใช้ในประเทศไทย ได้แก่ ปัญหาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่ถูกต้องแท้จริงของการประกันสังคม ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ก่อให้เกิดความสับสนกันเป็นอันมาก ปัญหาความรู้ ความเข้าใจนับเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญมากเพราะถ้าหากไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้แล้วก็จะไม่ให้ความสนใจ หรือยิ่งไปกว่านั้น อาจจะต่อต้านคัดค้านซึ่งเป็นปัญหาหนักเข้าไปอีก ปัญหาความไม่เข้าใจนี้พิสูจน์ให้เห็นอย่างเด่นชัดจากการวิจัยที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้ การที่นำเอาการประกันสังคมมาใช้ให้ได้ผลในประเทศไทยจะต้องทำความเข้าใจที่ถูกต้องกับบุคคลทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประชาชนที่เป็นลูกจ้างผู้ประกันตนในฐานะที่เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเนื่องจากจะส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม และได้รับประโยชน์ทดแทนจากการประกันสังคม

เรื่องของแรงงานนอกระบบมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมไทย ผู้เป็นแรงงานนอกระบบควรมีความเข้าใจความหมายของคำว่าแรงงานนอกระบบให้ถูกต้อง

แรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 คือผู้ใช้แรงงานที่ทำงานโดยไม่มีสัญญาการจ้างงานที่เป็นทางการ แรงงานนอกระบบจึงเป็นแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในกรอบความคุ้มครองของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มอเตอร์ไซด์รับจ้าง หาบเร่ แผงลอย ฯลฯ

แรงงานนอกระบบอีกความหมายหนึ่งสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดความหมายของแรงงานนอกระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางการขยายความคุ้มครองประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ โดยหมายถึง ผู้ที่มีการทำงาน มีรายได้และไม่อยู่ในความคุ้มครองของพระราชบัญญัติประกันสังคม ฉบับปัจจุบัน สามารถจำแนกเป็น 2 กลุ่มใหญ่คือ

1. กลุ่มที่มีการทำงานหรือรับจ้างและมีรายได้ เช่น ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ผู้รับจ้างทำของ ผู้รับจ้างตามฤดูกาล (ลูกจ้างภาคเกษตร) ลูกจ้างในกิจการประมง ผู้รับจ้างทำงานบ้าน ฯลฯ

2. ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ไม่มีลูกจ้าง เช่น คนขับรถรับจ้างทั่วไปทั้งที่เป็นรถของตนเอง หรือรถเช่า ผู้ทำการเกษตรทั้งที่ดินเป็นของตนเองหรือ เช่า หาบเร่แผงลอย ช่างเสริมสวย ช่างตัดผม ช่างซ่อมรองเท้า ช่างซ่อมนาฬิกา เจ้าของร้านขายของชำ หรือร้านขายยา ทุนความ แพทย์ ฯลฯ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (ILO) ได้ให้ความหมายของแรงงานนอกระบบว่า มีลักษณะดังนี้

1. เปิดดำเนินกิจกรรมได้ง่าย
2. ใช้ทรัพยากรที่หาได้ในท้องถิ่น
3. กิจกรรมแบบครอบครัวเป็นเจ้าของ
4. เป็นการประกอบการขนาดเล็ก
5. เป็นการจ้างแรงงาน และอาศัยเทคนิคการผลิตอย่างง่าย
6. หาทักษะและความชำนาญด้วยตนเองโดยไม่พึ่งพาการศึกษาอบรม

ในระบบ

7. ไม่มีกฎระเบียบแบบแผนของตลาดให้มีการแข่งขันสูง

เนื่องจากเหตุผลสำคัญบางประการกล่าวคือแรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาน้อยและยังมีความรู้ความเข้าใจและทราบความจำเป็นที่ต้องทราบอย่างถูกต้องครบถ้วนในระดับหนึ่งเท่านั้น ไม่เพียงพอที่จะทำงานจะใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขเท่าที่ควรไม่

ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ โดยตรงที่ตนเองอยู่ประจำในเขตพื้นที่นั้น ๆ ทั้งในประเด็นของความคาดหวังที่พึงมีพึงได้จากสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบก็ยากจะคาดหวังได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับความคาดหวังในชีวิตจริงเพราะขาดการศึกษาถึงความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม ผู้วิจัยต้องการนำเอาข้อมูลด้านการรับรู้และความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มาวิเคราะห์เพื่อเสนอข้อคิดเห็นในการพัฒนาประสิทธิภาพส่งเสริมการรับรู้และหาแนวทางเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบให้ดียิ่งขึ้นต่อไปสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1.2.2 เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยสนใจศึกษาการรับรู้และความคาดหวัง เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม 5 ด้าน ดังนี้ 1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 2. กรณีทุพพลภาพ 3. กรณีตาย 4. กรณีชราภาพ(เงินบำนาญ) 5. กรณีชราภาพ(เงินบำนาญ)

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพรานจังหวัดนครปฐมจำนวน 100 คน ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane เนื่องจากแรงงานนอกระบบที่จะศึกษามีความจำเป็นต้องประสานข้อมูลและค้นหารายบุคคลจากทะเบียนประวัติและเป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีได้มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ กลุ่มแรงงานนอกระบบที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาล อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1.4.1 แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระโดยไม่มีสัญญาการว่าจ้างงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร และต้องเป็นผู้ที่ขึ้นประกันตนต่อสำนักงานประกันสังคมในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1.4.2 ผู้ประกันตน หมายถึง กลุ่มแรงงานนอกระบบที่จ่ายเงินสมทบขึ้นประกันตน ต่อสำนักงานประกันสังคมในเขตอำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐม โดยได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542

1.4.3 กองทุนประกันสังคม หมายถึง กองทุนที่ให้ความคุ้มครองผู้ประกันตนในกรณีเจ็บป่วย หรือประสบอันตราย ทุพพลภาพ และเสียชีวิตอันมีสาเหตุไม่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งการคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

1.4.4 การรับรู้สิทธิเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม หมายถึง การรับรู้หรือการทราบถึงสิทธิอันพึงมีพึงได้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมในเรื่องเหล่านี้

1. ที่มาของเงินทุน คือ นายจ้างมีภาระรับผิดชอบที่จะต้องจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้าง ด้วยเหตุนี้ที่มาของเงินทุนเมื่อเปลี่ยนสภาพจากการให้นายจ้างประกันตนเองมาประกันกับรัฐ จึงยังคงเป็นหน้าที่ของนายจ้างที่จะต้องจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินสมทบแก่กองทุนเงินทดแทน

2. อัตราเงินสมทบ การจ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน ปกติคิดจากเงินค่าจ้างที่จ่ายแก่ลูกจ้าง มีแตกต่างกัน 2 วิธีด้วยกัน คือ

ก. อัตราเดียว (Uniform Rate) โดยวิธีกำหนดอัตราเงินสมทบที่นายจ้างจะต้องจ่ายเพียงอัตราเดียวไม่ว่านายจ้างผู้นั้นจะประกอบกิจการอะไร

ข. หลายอัตรา (Graded Rate) อัตราเงินสมทบแบบนี้จะมีแตกต่างกันหลายอัตราขึ้นอยู่กับความเสี่ยง กิจการหรืออาชีพที่เสี่ยงภัยสูงต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราสูง กิจการหรืออาชีพที่เสี่ยงภัยต่ำจ่ายเงินสมทบในอัตราที่ถูกลง

การทราบสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับและการตัดสินใจทำประกันสังคมมาตรา 40 ในแต่ละทางเลือกตามทางเลือกที่มี ได้แก่ทางเลือกที่ 1 คือ ทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย ทุพพลภาพ เสียชีวิต และทางเลือกที่ 2 คือ ทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย ทุพพลภาพ เสียชีวิต บำเหน็จชรา

ภาพ กลุ่มแรงงานนอกระบบที่ทำประกันสังคม ตัดสินใจเลือกทำประกันสังคมมาตรา 40 ในทางเลือกที่ 2 เนื่องจากทางเลือกที่ 2 ได้รับสิทธิประโยชน์มากกว่า

1.4.5 ความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบที่ยื่นเป็นผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม หมายถึงการมีความหวังล่วงหน้าว่าจะได้รับสิทธิประโยชน์อย่างถูกต้องเป็นธรรมและเป็นความจริง

1.4.6 สิทธิประโยชน์ หมายถึง สิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นำผลการศึกษาไปใช้ในการเสริมสร้างด้านการรับรู้ของผู้ประกันตนของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนในระบบประกันสังคม

1.5.2 เพื่อเป็นข้อเสนอแนะแก่สำนักงานประกันสังคม เขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ในเรื่องความคาดหวังของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพรานต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนระบบประกันสังคม

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ เขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม” มีแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
- 2.3 พ.ร.บ. ประกันสังคม 2542
- 2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนประกันสังคม
- 2.5 แผนภูมิโครงสร้างสำนักงานประกันสังคม
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

2.1.1 ความหมายของการรับรู้

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547) การรับรู้หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากระทบประสาทสัมผัสของเราและแปลความหมายอย่างไรวินั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล

บัณฑิต เผ่าวัฒนา (2548) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่เกิดภายในตัวของแต่ละบุคคลและการรับรู้เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวโดยการสัมผัสการเห็น การได้ยิน การรู้สึกรู้อึก การได้กลิ่น การสัมผัส ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะผ่านทางประสาทสัมผัสและแบ่งออกมาโดยการอาศัยประสบการณ์เดิม

เปรมมิกา ปลาสุวรรณ (2549) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง ความรู้ ความเห็น ซึ่งเกิดจากการตีความ การสัมผัส ระหว่างอวัยวะต่างๆของร่างกายกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมายแก่การสัมผัสนั้นๆ

การรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของประสาทสัมผัสซึ่งอาจผ่านมาจากอวัยวะในส่วนต่างๆของร่างกาย หรือ มีผลมาจากสิ่งแวดล้อมต่างๆไม่ว่าจะเป็นทางการได้ยิน ได้เห็น ได้สัมผัส โดยมาจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าโดยอาศัยประสบการณ์ที่เกิดขึ้น ได้ช่วยในการแปลความหมายจากการได้รับรู้ด้วยตนเอง

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530) กล่าวว่า การรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมายสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัส และเกิดความรู้สึกถึงความหมายว่าเป็นอย่างไร

จำเนียร ช่วงโชติ (2532) อธิบายว่า การรับรู้คือการสัมผัส ที่มีความหมาย (Sensation) การรับรู้เป็นการแปลความหรือตีความแก่การสัมผัสที่ได้รับ ออกเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใด ที่มีความหมายหรือที่รู้จักเข้าใจในการแปลหรือตีความว่าเป็นอินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมหรือความชัดเจนที่เคยมีมาแต่หนหลัง ถ้าไม่มีความรู้เดิมก็จะไม่มีการรับรู้สิ่งเร้านั้นๆ จะมีแต่เพียงการสัมผัสสิ่งเร้าเท่านั้น

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2535) ให้ความหมายว่า การรับรู้คือ กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากระทบกับประสาทสัมผัสต่างๆของเรา และการแปลความหมายเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่โดยตรงกับประสบการณ์ในอดีต ของเราและสภาพจิตใจในปัจจุบัน เป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับโลกภายนอกให้กับตัวเราเอง

เทพพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ (2540) ความหมายของการรับรู้ หมายถึง กระบวนการในการเลือกรับการจัดระเบียบและการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่บุคคลพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วยในสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ

กรองแก้ว อยู่สุข (2543) ความหมายของการรับรู้คือ กระบวนการที่แต่ละคนรวบรวมจัดและทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เขามองเห็นได้ยินได้รู้สึก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วจะให้ทุกคนมองสิ่งเดียวกันแล้วคิด เข้าใจ ไปในแนวเดียวกัน ย่อมเป็นไปได้

นพ ศรีบุญนาท (2546) กล่าวถึงความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่ซึ่งบุคคลรับจัดระเบียบและแปลข้อมูล สารสนเทศ จากสภาพแวดล้อมที่เขาดำรงอยู่

การรับรู้ หมายถึง เป็นการให้ประสาทสัมผัสเพื่อที่จะเรียนรู้ในสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เข้ามา มีผลกระทบต่อชีวิตและจิตใจซึ่งอาจมาจากประสบการณ์เดิมที่เคยรับรู้ โดยการรับรู้ในความเป็นจริงแล้วคนอาจจะคิดและมองเห็นไปในทิศทางเดียวกันนั้น ย่อมเป็นไปได้ อาจเป็นเพราะแต่ละบุคคลอาจมีการรับรู้มาจากการสัมผัสที่แตกต่างกันนั่นเอง

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

2.2.1 ความหมายของความคาดหวัง

ชิษณุกร พรภาณวิษณุ (2540) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่นที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติ ปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือคาดหวังไว้

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (Oxford Advanced Learner's Dictionary: 2000) ความคาดหวังหมายถึง เป็นความเชื่อ เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่คาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างที่คาดว่าจะเป็นหรือควรเกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540) ได้กล่าวถึงความคาดหวังของผู้มารับบริการว่าเมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกับองค์กรหรือธุรกิจองค์กรใดๆ ก็มักจะคาดหวังว่าจะได้รับการบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นต้องรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐานและรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการเพื่อสนองบริการที่ตรงกับความคาดหวังซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจหรืออาจเกิดความประทับใจขึ้นได้เช่นกัน

สิริวรรณ อัสวกุล (2528) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง ความคาดหวังของมนุษย์เป็นการคิดล่วงหน้าก่อนซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ แต่มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

Clay (1988) ได้กล่าวถึงความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดังามเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้

Parasuraman, Zeithmal and Berry (1990) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการจะเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. การได้รับการบอกเล่าคำแนะนำจากบุคคลอื่น
2. ความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ประสบการณ์ในอดีต
4. ข่าวสารจากสื่อและจากการให้บริการ
5. ราคา

รัตติกรณ จาวิศาล (2550) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นการทำความเข้าใจถึงเป้าหมายและความปรารถนาของบุคคลซึ่งหากสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจ ย่อมทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวบุคคลและส่วนรวม

เจตทถ์ ดวงสงค์ (มปป.) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีชีวิตชีวา มีแรงผลักดันและจูงใจให้เกิดพฤติกรรม เนื่องจากความคาดหวังเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะให้สิ่งต่างๆเกิดขึ้นกับตนเองหรือคนรอบข้างในอนาคต

จิระ สินเดชารักษ์, พรทิพย์ เนติภารัตนกุล (2554) เรื่องความพร้อมของแรงงานนอกระบบกับการเป็นสังคมสูงอายุ

Benitez - Silva และ Yin (2009) รายงานว่าสิทธิประโยชน์ของประกันสังคมด้านชราภาพ มีสิทธิประโยชน์สำหรับทายาทได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเรื่อยมานับตั้งแต่เริ่มต้น เช่น กรณีการที่มีการเพิ่มการลงโทษหากมีการนำเงินมาใช้ก่อนเวลาอันสมควรที่จะได้รับสิทธิกรณีชราภาพ

Sonkotra and Lagrada (2008) รายงานว่าในประเทศไทยได้เปรียบเทียบสุขภาพก่อนและหลังการประกาศใช้ระบบบริการสุขภาพถ้วนหน้าของรัฐบาลไทย (บัตรทองหรือบัตร 30 บาท) เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พิสิฐ มหามงคล (2546) กล่าวว่า ความคาดหวังในแนวทางการศึกษาจิตวิทยา หมายถึง ความรู้สึก ความต้องการ แรงจูงใจ ความเชื่อ ทักษะ และค่านิยม ที่จะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตามทิศทางที่ตั้งเป้าหมาย

หลุยส์ จำปาเทศ (2533) ความคาดหวัง คือ เป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นได้ หากได้รับรู้ถึงคุณค่าของผลที่จะได้จากความพยายามที่ได้ลงมือ ลงแรงไป

สุรางค์ ไข้วตระกูล (2541) ความคาดหวัง คือ การอธิบายองค์ประกอบของความคาดหวัง ที่สามารถพิจารณาได้จากความต้องการที่บุคคลปรารถนาจะได้รับต่อการตอบสนอง ซึ่งความคาดหวังและความต้องการไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะ บุคคลเกิดความต้องการแล้วความคาดหวังก็จะเกิดขึ้น

โดยสรุปแล้วความคาดหวังคือ ความรู้สึกนึกคิด จากความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้า อาจจะเป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อการรับรู้ของมนุษย์ โดยอาศัยประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ถึงสิ่งๆหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นนามธรรมหรือรูปธรรม โดยจะเป็นการประเมินค่า มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดความคาดการณ์ของแต่ละบุคคลดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

2.2.2 ทฤษฎีความคาดหวัง

Victor Vroom (1964) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดย Vroom มีความเห็นว่าการที่จะจูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มมากขึ้นนั้นจะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติ เมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติ เขาจะคิดว่า เขาจะได้อะไร จากการกระทำนั้นหรือ การคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในกรณีของการทำงาน พนักงานจะเพิ่มความพยายามมากขึ้น เมื่อเขาคิดว่า การกระทำนั้นนำไปสู่ผลลัพธ์บางประการที่เขาพึงพอใจ เช่น เมื่อทำงานหนักขึ้น ผลการปฏิบัติงานของเขาอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น ทำให้เขาได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นหรือตำแหน่ง และได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น

ค่าจ้างกับตำแหน่งเป็นผลของการทำงานหนักและเป็นรางวัลที่เขาต้องการ เพราะทำให้เขารู้สึกว่าได้รับการยกย่องจากผู้อื่นมากขึ้น แต่ถ้าเขาคิดว่าแม้เขาจะทำงานหนักเท่าไรก็ตาม หัวหน้าของเขาก็ไม่เคยสนใจดูแลยกย่องเขา จึงเป็นไปได้ที่เขาจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง เขาก็ไม่เห็นความจำเป็นของการทำงานเพิ่มขึ้น ความรุนแรงของพฤติกรรม ที่จะทำงานขึ้นอยู่กับความคาดหวังที่จะกระทำตามความคาดหวังนั้น รวมถึงความดึงดูดใจของผลลัพธ์ที่จะได้รับ ซึ่งจะมีเรื่องของความดึงดูดใจ การเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน และการเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายามโดยทฤษฎีนี้จะเน้นเรื่องของความจ่ายและการให้รางวัลตอบแทน เน้นในเรื่องพฤติกรรมที่คาดหวังเอาไว้ต่อเรื่องผลงาน ผลรางวัล และผลลัพธ์ ของความพึงพอใจต่อเป้าหมายจะเป็นตัวกำหนดระดับของความพยายามของพนักงาน

โดยที่ Vroom ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานเรียกว่า VIE Theory ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงาน โดยแบ่งออกได้ดังนี้

$V = \text{Valance}$ หมายถึง ระดับความรุนแรงของความต้องการของบุคคลในเป้าหมาย รางวัล คือ คุณค่าหรือความสำคัญของรางวัลที่บุคคล ให้กับรางวัลนั้น

$I = \text{Instrumentality}$ หมายถึง ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Outcomes) หรือรางวัลที่ 1 ที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ 2 หรือรางวัลอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นการรับรู้ในความสัมพันธ์ของผลลัพธ์ ที่ได้เชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน

$E = \text{Expectancy}$ หมายถึง ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ของการได้ซึ่งผลลัพธ์หรือรางวัลที่ต้องการเมื่อแสดงพฤติกรรมบางอย่าง (การเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายาม)

ตามหลักทฤษฎีความคาดหวังจะแย้งว่า ผู้บริหารจะต้องพยายามเข้าไปแทรกแซงในสถานการณ์การทำงานเพื่อให้บุคคลเกิดความคาดหวังในการทำงาน คุณลักษณะที่ใช้เป็นเครื่องมือและคุณค่า จากผลลัพธ์สูงสุดซึ่งจะสนับสนุนต่อวัตถุประสงค์ขององค์การด้วย ดังต่อไปนี้

1. สร้างความคาดหวังโดยมีแรงดึงดูดใจ ซึ่งผู้บริหารจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถให้การอบรมพวกเขาให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยทรัพยากรที่จำเป็นและระยะเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน

2. ให้เกิดความเชื่อมโยงรางวัลกับผลงาน โดยผู้บริหารควรกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติงานกับรางวัลให้ชัดเจนและเน้นย้ำในความสัมพันธ์เหล่านี้โดยการให้รางวัลเมื่อบุคคลสามารถบรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3. ให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผลงานกับความพยายามซึ่งเป็นคุณค่าจากผลลัพธ์ที่เขาได้รับ ผู้บริหารควรทราบถึงความต้องการของแต่ละบุคคลและพยายามปรับการให้รางวัลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงานเพื่อเขาจะได้รู้สึกถึงคุณค่าของผลลัพธ์ที่เขาได้รับจากความพยายามของเขา

Rotter (อ้างใน สุริย์ กาญจนวงศ์, 2549) แบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ ความคาดหวังเฉพาะ และความคาดหวังทั่วไป ทั้งนี้ความคาดหวังเฉพาะ คือ การสะท้อนให้เห็นประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในอดีต และความคาดหวังทั่วไป คือ เป็นผลรวมของประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันหรือเกี่ยวข้องกัน

สันติชัย คำสมาน (อ้างถึงใน สุภักัญญาณี สุขสำราญ 2544) ได้อธิบายความคาดหวังไว้ในลักษณะของการเป็นทฤษฎีช่วยตัดสินใจในการกระทำว่ามีข้อพิจารณาเกี่ยวกับความคาดหวัง 2 ประการ คือ พิจารณาเป้าหมายที่จะไปสู่สิ่งที่มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด และ พิจารณาสິงที่กระทำสามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงไร

Edwin Locke (อ้างใน สุภักัญญาณี สุขสำราญ, 2544) กล่าวว่า ความคาดหวังในการนำไปสู่เป้าหมายนี้ได้มีแนวคิดสำคัญตามทฤษฎีการตั้งเป้าหมายที่เห็นว่า จิตใจของมนุษย์เหล่านั้นโดยธรรมชาติจะถูกกระตุ้นโดยเป้าหมายให้ต้องแสดงพฤติกรรม ตามเป้าหมายและความตั้งใจของตน เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย

ยุบล (2534) กล่าวว่า ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อเป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีพฤติกรรมและแรงจูงใจ (Action / Motivation Perspective) และเป็นหลักการที่พัฒนามาจากแนวทฤษฎีการใช้สื่อและการความพึงพอใจ ซึ่งนักวิชาการสื่อสารนำแนวทฤษฎีนี้มาใช้กับพฤติกรรม การเปิดรับสารของมนุษย์โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ใช้สื่อมีลักษณะเกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายและผู้รับสารสามารถอธิบายทางเลือกของเขาได้

B.F. Skinner กล่าวว่า ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบเสริมแรงกล่าวถึงการเกิดความคิดหวังของบุคคลว่าเป็นผลมาจากการเชื่อมโยงความสำคัญกับสิ่งเสริมแรงมี 2 รูปแบบคือ การให้รางวัล เช่น การให้คำชมเชย การแสดงความเคารพยกย่อง การให้สิ่งของตอบแทนรวมถึงการทำให้สิ่งที่ให้ สิ่งที่ไม่ชอบหรือไม่พอใจหายไป และการลงโทษ เช่น การตำหนิ วิพากษ์วิจารณ์ การหักห้ามหรือจ่ายค่าปรับรวมถึงการให้ในสิ่งที่ต้องการ

Me Connell และคณะ (2005) รายงานว่าผลประโยชน์เกื้อกูล (Fringe Benefits) ที่จ่ายให้ลูกจ้างเป็นองค์ประกอบสำคัญค่าตอบแทนการจ้างงานโดยอาจมีโครงสร้างค่าตอบแทนในวิชาชีพที่จะให้คนเพิ่มความพยายามในการทำงานและลดอัตราการเปลี่ยนงานซึ่งค่าตอบแทนรวม (Total Compensation) ประกอบด้วยค่าจ้างที่ได้จากการทำงานและผลประโยชน์เกื้อกูล

ผู้วิจัยของสรุปทฤษฎีความคาดหวัง อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการของบุคคลหรือส่วนรวมที่มีความปรารถนาต่อสิ่งที่หมายมั่นปั้นมือเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นทางจิตวิทยา เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมตามแนวโน้มที่ตนเองหรือพวกพ้องได้ตั้งเป้าหมายไว้

2.3 พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 3) 2542

2.3.1 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 3) 2542

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (2) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ 3 แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้างหรือตามระยะเวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (3) (4) และ (5) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ 3 แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 46 ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตายและกรณีคลอดบุตร ฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา 39 ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุนโดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่าและผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออกตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา 24

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคนสำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่ง

บาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปิดทั้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 74 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรต่อเมื่อภายในระยะเวลาสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 75 ทวิ มาตรา 75 ตรี และมาตรา 75 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

“มาตรา 75 ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรตามมาตรา 74 หากผู้ประกันตนนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย ให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้ทุพพลภาพนั้นหรือบุคคลตามมาตรา 75 จัตวา มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรด้วย

มาตรา 75 ตรี ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์จำนวนคราวละไม่เกินสองคน บุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น

ในกรณีที่บิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรเพียงฝ่ายเดียว เว้นแต่เมื่อมีการจดทะเบียนหย่าหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตนฝ่ายใดให้ผู้ประกันตนฝ่ายนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์บุตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 75 จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(1) สามีหรือภริยาของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร

(2) ผู้อุปการะบุตรของผู้ประกันตน ในกรณีบุคคลตาม (1) มิได้เป็นผู้อุปการะบุตรหรือถูกถอนอำนาจปกครอง หรือถึงแก่ความตาย”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 76 และมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 76 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ไม่ว่าระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 77 ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ได้แก่

- (1) เงินเลี้ยงชีพรายเดือน เรียกว่า เงินบำนาญชราภาพ หรือ
- (2) เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว เรียกว่า เงินบำเหน็จชราภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 77 ทวิ มาตรา 77 ตรี มาตรา 77 จัตวา และมาตรา 77 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

“มาตรา 77 ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่อายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่อมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และความเป็นผู้ประกันตนยังไม่สิ้นสุดลงตามมาตรา 38 หรือมาตรา 41 ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบไม่ครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนและความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38 หรือมาตรา 41 ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

มาตรา 77 ตรี ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเงินบำนาญชราภาพได้กลับเข้าเป็นผู้ประกันตน ให้จัดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพของบุคคลดังกล่าวจนกว่าความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38 หรือมาตรา 41 แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นนอกจากถึงแก่ความตายให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเนื่องจากผู้ประกันตนถึงแก่ความตายให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้นั้นตามมาตรา 77 จัตวา มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

มาตรา 77 จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา 77 ทวิ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนหรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้ทายาทของผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

ทายาทผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(1) บุตรชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ประกันตนที่ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(2) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน และ

(3) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินตามมาตรา 77 (2) ในระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

มาตรา 77 เบื้อง ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา 71 และเงินบำนาญชราภาพในเวลาเดียวกัน ให้ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา 71 และเงินบำนาญชราภาพแทน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินบำนาญชราภาพไปแล้ว และต่อมาเป็นผู้ทุพพลภาพภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 38 วรรคสอง ให้จัดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพและให้จ่ายเงินบำนาญชราภาพแทน ทั้งนี้ ให้หักเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับไปแล้วก่อนการเป็นผู้ทุพพลภาพออกจากเงินบำนาญชราภาพที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับแล้วนำเงินที่หักนั้นส่งเข้ากองทุน”

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 38 วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย ต่อไปอีกหกเดือน นับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา 41 วรรคสามให้นำบทบัญญัติมาตรา 38 วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณี สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตนและการออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2.3.2 พระราชกฤษฎีกา ประกันสังคม ม.40 (2554)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 40 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการ รับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. 2554”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 เป็น ต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537

มาตรา 4 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่จัดเก็บจากผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมจังหวัด สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสถานที่อื่นตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด

มาตรา 5 บุคคลตามมาตรา 40 ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปี บริบูรณ์ หากประสงค์จะสมัครเป็นผู้ประกันตน ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่ เลขาธิการกำหนด

มาตรา 6 ให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายเดือนเดือนละครั้ง ทั้งนี้ ผู้ประกันตนอาจจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ครั้งละไม่เกินสิบสองเดือน แต่ไม่อาจจ่ายเงินสมทบ ย้อนหลังได้ การจ่ายเงินสมทบในวันใดของเดือนใดให้ถือเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้นและ เดือนต่อไปตามจำนวนเงินสมทบที่จ่ายล่วงหน้า

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าครึ่งละเกินจำนวนหนึ่งเดือนขึ้นไป และผู้ประกันตนเสียชีวิต ให้สำนักงานคินเงินสมทบส่วนที่จ่ายล่วงหน้า ให้แก่สามี ภริยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

มาตรา 7 สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยบาทมีดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา 8 สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาทมีดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (4) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา 9 ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนการจ่ายเงินสมทบระหว่างการจ่ายเงินสมทบตาม มาตรา 7 และมาตรา 8 ได้ปีละหนึ่งครั้ง โดยยื่นแสดงความจำนงค์ต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการ กำหนด ก่อนวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี และให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป

มาตรา 10 ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตาม มาตรา 7 หรือมาตรา 8 และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ ทดแทนตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ และให้ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณียื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกินสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ ผู้ยื่นคำขอต้อง แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจยื่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต่อเลขาธิการ หากเลขาธิการ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอให้รับคำขอนั้นไว้พิจารณา

ในกรณีที่มีการส่งจ่ายประโยชน์ทดแทนที่เป็นตัวเงินตามวรรคหนึ่ง และได้แจ้งให้ ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมิสิทธิทราบแล้ว หากผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมิสิทธิไม่มารับเงิน ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา 11 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยใน

ตั้งแต่สองวันขึ้นไปในอัตราวันละสองร้อยบาท ปีละไม่เกินยี่สิบวัน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่เดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนเดือนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา 12 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ เมื่อคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ทุพพลภาพหรือทุพพลภาพเพิ่มขึ้นเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ต่อเดือนเป็นระยะเวลาสิบห้าปี ดังต่อไปนี้

(1) อัตราเดือนละห้าร้อยบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(2) อัตราเดือนละหกร้อยห้าสิบบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลายี่สิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(3) อัตราเดือนละแปดร้อยบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่สิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่เดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

(4) อัตราเดือนละหนึ่งพันบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกสิบเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ

ในกรณีผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการรับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพดังกล่าวเป็นอันระงับในเดือนถัดไป และให้บุคคลตามมาตรา 13 มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพ

มาตรา 13 กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตายเป็นเงินค่าทำศพในอัตราสองหมื่นบาทต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบสองเดือน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย

การจ่ายค่าทำศพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(1) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(2) สามี ภริยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(3) บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตายตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา 14 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ เป็นเงินบำนาญชราภาพในอัตราไม่น้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณี ชราภาพพร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงาน

ประกันสังคมประกาศกำหนดในแต่ละปี ต่อเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ในกรณีผู้ประกันตนประสงค์จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเพิ่มขึ้น ให้จ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดในมาตรา 8 แต่ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งพันบาท

มาตรา 15 ในกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา 14 ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่สามี ภริยา บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

กรณีผู้ประกันตนไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุไว้เป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา 16 สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนสิ้นสุดลง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 หรือมาตรา 39

(3) แสดงความจำนงค์ต่อสำนักงานว่า ไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อไป

การสิ้นสุดลงแห่งสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตาม (2) และ (3) มิให้ใช้บังคับกับกรณีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพและกรณีชราภาพ

มาตรา 17 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้นับระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537 และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้เข้าด้วยกัน

มาตรา 18 ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และในพระราชกฤษฎีกานี้ในกรณีเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนที่มากกว่าได้เพียงกรณีเดียว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา 19 สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่อาจโอนกันได้และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 20 ในระยะเริ่มแรก ให้ผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 7 จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละเจ็ดสิบบาท และผู้ประกันตนที่เลือกสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 8 จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท ทั้งนี้ จนกว่าสำนักงานจะประกาศเป็นอย่างอื่น

มาตรา 21 บุคคลใดเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537 อยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีผู้ประกันตนที่มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการ รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537 อยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนไม่น้อยกว่าสิทธิตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537

มาตรา 22 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน รวมทั้งปรับลดอัตราเงินสมทบและให้จ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือน ของผู้ประกันตนตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ของผู้ประกันตนตามมาตรา 40 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

2.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกองทุนประกันสังคม

2.4.1 ความหมายเกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม (2534) กล่าวว่า การประกันสังคม คือ การที่ประชาชนผู้มีรายได้แต่ละคนได้มีส่วนร่วมช่วยเหลือตนเองหรือครอบครัว โดยร่วมกันเสี่ยงภัยหรือช่วยเหลือบำบัดทุกข์ยามเดือดร้อนซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้มีรายได้ในสังคม ด้วยการออกเงินสมทบเข้ากองทุนกลางที่

เรียกว่า กองทุนประกันสังคมโดยนายจ้าง ลูกจ้าง รัฐบาลร่วมกันออกเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ กองทุนนี้ จะจ่ายประโยชน์ทดแทนให้ผู้ส่งเงินสมทบ เมื่อเกิดเคราะห์กรรมหรือความเดือดร้อน เช่น เจ็บป่วย คลอดบุตร ว่างาน ชราภาพ เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ การประกันสังคมจึงเป็นสวัสดิการสังคมวิธีการหนึ่งที่ยึดหลักการพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ของประชาชน โดยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นหลักประกันและคุ้มครองความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตแม้มีเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องขาดแคลนรายได้ก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข

จำลอง ศรีประสาธน์ (2538) ให้ความหมายว่า การประกันสังคม คือมาตรการหนึ่งในการจัดการสวัสดิการสังคม เพื่อคุ้มครองป้องกันประชาชนที่มีรายได้ประจำให้ได้รับความเดือดร้อนในความเป็นอยู่ของชีวิต เมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมด หรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ

นิคม จันทรวินทร (2528) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประกันสังคม หมายถึงโครงการที่รัฐจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้หลักประกันแก่ประชาชนให้มีความมั่นคงในการดำรงชีพ โดยมีหลักการให้ประชาชนที่มีรายได้ประจำออกเงินสมทบเข้าสู่กองทุนกลางเงินสมทบนี้ในบางประเภตนายจ้างจะต้องออกเงินสมทบด้วยและในบางกรณีรัฐบาลเป็นผู้เข้าร่วมออกเงินสมทบด้วยกองทุนนี้จะจ่ายให้แก่ประชาชนผู้ส่งเงินสมทบ เมื่อประสบเคราะห์กรรมต่าง ๆ เช่น ในเรื่องการเจ็บป่วย การคลอดบุตร การประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน การว่างงานตลอดจนถึงชราภาพ

บัณฑิต ธนชัยเศรษฐวุฒิ (2535) ได้ให้ความหมายว่า การประกันสังคมหมายถึงโครงการที่รัฐบาลจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความมั่นคงและหลักประกันให้แก่ประชาชน โดยมีการเก็บเงินส่วนหนึ่งจากประชาชนที่มีรายได้ นำมาสมทบพร้อมกันเป็นกองทุนกลาง เพื่อนำไปช่วยเหลือประชาชนในกรณีที่ประสบเคราะห์กรรม เช่น อุบัติเหตุ เจ็บป่วยทุพพลภาพ ตกงาน และชราภาพ โดยปกติการประกันสังคมในขั้นต้นจะใช้บังคับกับแต่ละคนทำงานที่รับจ้าง โดยคนงานและนายจ้างเป็นผู้ส่งมอบเงินสมทบ และรัฐบาลจะออกเงินสมทบอีกส่วนหนึ่ง

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2533) ให้ความหมายว่า การประกันสังคม คือ การทำให้สังคมมีความมั่นคง และทำให้ประชาชนมีความสุข โดยให้ได้รับความช่วยเหลือในยามที่เดือดร้อนจำเป็นเพื่อจะได้ไม่กลายเป็นภาระต่อสังคม ตามหลักการที่จะก่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคม (social security) นั้นรัฐเองก็มีภาระรับผิดชอบที่จะต้องให้การช่วยเหลือแก่ผู้ประสบความเดือดร้อนจนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในรูปของประสาชงเคราะห์และการสาธารณสุขส่วนนายจ้างก็ต้องดูแลลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน หรือการรักษาประโยชน์ให้แก่ นายจ้าง แต่การดำเนินการของรัฐมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ การดำเนินการของนายจ้างก็มีขอบเขตจำกัดเพียงที่

เกี่ยวข้องกับการทำงานเท่านั้น แม้นายจ้างบางรายจะตกลงกับลูกจ้างให้มีระบบเงินสะสม โดยทั้งนายจ้างและลูกจ้างจ่ายเงินสมทบเพื่อให้ลูกจ้างมีรายได้เลี้ยงชีพ เมื่อต้องพ้นจากการเป็นลูกจ้าง แต่ประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับก็ยังเป็นประโยชน์ส่วนน้อยเมื่อเทียบกับความจำเป็นที่ลูกจ้างมีอยู่

วิไลเดือน พรอนันต์ (2535, หน้า 25) ระบุว่า การประกันสังคม หมายถึง ระบบที่ทั้งนายจ้าง ลูกจ้างและรัฐบาลได้เข้ามามีส่วนร่วมกันดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของลูกจ้าง โดยทั้งสามฝ่ายเข้าร่วมส่งเงินสมทบเข้ากองทุน ซึ่งมีลักษณะเป็นการออมทรัพย์ ทั้งนี้ กองทุนจะมีการบริหารงานในรูปแบบที่ทั้งสามฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมส่วนประกอบของการประกันอาจครอบคลุมไปถึงการคลอดบุตร การสงเคราะห์บุตร การเจ็บป่วยการพิการ หรือทุพพลภาพ การชราภาพ การฌาปนกิจและการว่างงาน แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

สุจิต ศรีประพันธ์ (2534, หน้า 2) ได้ให้คำจำกัดความว่า หลักการประกันสังคมเป็นโครงการที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อให้ความคุ้มครองป้องกันประชาชนไม่ให้เดือดร้อนในด้านชีวิตความเป็นอยู่ โดยมีหลักการสำคัญที่จะช่วยตนเองช่วยครอบครัวและช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันมีการจัดกองทุนกลาง ซึ่งมีนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาลออกเงินสมทบ พื้นฐานความคิดของการประกันสังคมตั้งอยู่บนทฤษฎีการกระจายความสูญเสียและการกำจัดปัจจัยเสี่ยง อันนำไปสู่กฎของการเฉลี่ยความเสี่ยงภัย ซึ่งเป็นการเฉลี่ยความสุขและความทุกข์ในหมู่ประชาชนด้วยกัน โดยรัฐเป็นผู้เสริม

อมร รักษาสัตย์ (2533, หน้า 7) ระบุว่า การประกันสังคม หมายถึง การประกันภัยให้แก่ประชาชนในวงกว้างกว่าประกันภัยภาคเอกชน ได้แก่ การที่รัฐบาลหนุนหลังหรือจัดการให้นายจ้างลูกจ้างจัดระบบประกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงภัยแก่บรรดาผู้เกี่ยวข้อง การประกันสังคมจึงเป็นโครงการประเภทที่เกี่ยวกับการประกันสุขภาพเพื่อการรักษาพยาบาลยามเจ็บไข้ การประกันรายได้เมื่อตกงาน การประกันรายได้ยามชราพ้นวัยทำงาน เป็นต้น การประกันเป็นเรื่องของผู้ที่ให้ประกันภัยกับผู้เอาประกัน ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เอาประกัน คือ ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ภายหลังจากเกิดกรณีที่ตนประกันไว้

อัมพร จุณณานนท์ (2526, หน้า 4) ระบุว่า การประกันสังคมเป็นระบบร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการขจัดความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น เป็นระบบที่ช่วยผู้สามารถช่วยตัวเองได้ โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการออกค่าใช้จ่ายเป็นการช่วยเหลือระหว่างผู้แข็งแรงหรือมีฐานะดีกว่าและผู้อ่อนแอหรือฐานะด้อยกว่า เป็นระบบร่วมกันเสี่ยงภัย และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคม

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2528) ได้ให้ความหมายของการประกันสังคมไว้ว่า คือ วิธีการให้ประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (รายได้) แก่บุคคลเหล่านั้น ที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ เช่น ยามว่างงานเจ็บป่วย พิกการ ทุพพลภาพ ชราภาพ เป็นเหตุ ให้

ขาดรายได้ โดยผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้จะต้องเสียสละรายได้ของตนบางส่วนในระหว่างทำมาหากิน เก็บไว้เป็นเงินสมทบทุนส่วนกลางทำนองเดียวกับเงินสะสม เมื่อมีเหตุการณ์ดังกล่าว นั่นก็จะได้รับเงินประกันสังคมเป็นรายเดือนรายงวด แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องมีการสอบสวนว่า มีความจำเป็นหรือไม่ และถือว่าเป็นสิทธิของผู้ประกันตน

ดังนั้น จึงได้สรุปว่า การประกันสังคม คือ โครงการบริหารทางสังคมในระยะยาวที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อบูรณาการให้ความคุ้มครองป้องกันประชาชนมิให้ได้รับความเดือดร้อนในความเป็นอยู่ของชีวิตอันเป็นส่วนรวมและส่งเสริมให้ได้รับความสุขสมบูรณ์ตามควรแต่อดีตภาพมีหลักประกันร่วมกัน โดยยึดหลักการที่จัดให้ประชาชนแต่ละคนช่วยเหลือตนเอง ช่วยครอบครัวและช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลในสังคม ด้วยการออกมรายได้ประจำตามความสามารถแต่ละบุคคลสะสมไว้ในกองทุนประกันสังคมโดยมีนายจ้างและรัฐบาลช่วยสมทบเพื่อจ่ายให้สมาชิกที่ได้รับความสะดวกในสังคม

2.4.2 ความเป็นมาของระบบประกันสังคมในประเทศไทย

แนวความคิดในการจัดระบบประกันสังคมขึ้นในประเทศไทย (สำนักงานประกันสังคม, 2534, หน้า 8) ได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2495 โดยรัฐบาล ซึ่งมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายที่จะให้ประชาชนได้มีหลักประกันที่มั่นคงทางสังคมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอีกชุดหนึ่งชื่อว่า “คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์” โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและมีกรรมการอีก 11 คน มีหน้าที่พิจารณาหาวิธีการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์ประชาชนในด้านสวัสดิการทางสังคม คณะกรรมการชุดนี้ได้พิจารณาเห็นว่าควรนำวิธีการประกันสังคมมาใช้ในประเทศไทยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งทำหน้าที่กำหนดหลักการและวิธีการประกันสังคม คณะกรรมการได้นำเสนอหลักการและวิธีการประกันสังคมเมื่อปลายเดือนธันวาคม 2496 นั้นเอง และคณะกรรมการได้นำผลการพิจารณาเสนอต่อรัฐบาล ในที่สุดรัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายประกันสังคมต่อรัฐสภา และรัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ออกใช้บังคับเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2497 พร้อมกับตั้งกรมประกันสังคมขึ้นในกระทรวงการคลังด้วยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 นั้น

ผู้ที่ประกันตนจะต้องมีรายได้ตั้งแต่เดือนละ 500 บาทขึ้นไป โดยลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างกันตามรายได้ คณะกรรมการเฉพาะกิจได้เสนอความเห็นไปยังคณะรัฐมนตรีพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติประกันสังคมที่แก้ไขใหม่ต่อคณะรัฐมนตรี ในเดือนกุมภาพันธ์ 2522 พร้อม ๆ กับที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้เสนอผลการศึกษาวิจัยต่อคณะรัฐมนตรีตามความเห็นของคณะกรรมการเตรียมการประกันสังคม

นั่น เห็นว่าการประกันสังคมควรริเริ่มด้วยโครงการสุขภาพ โดยให้ประโยชน์เรื่องการเจ็บป่วยและคลอดบุตร ต่อมาจึงขยายไปสู่การให้ด้านชราภาพ ทูพพลภาพ และว่างงาน เงินสมทบนั้นเก็บจากฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้างและรัฐบาล รวมกันให้ได้ร้อยละ 4.50 ของรายได้เฉลี่ยของลูกจ้าง โดยเริ่มในเขตกรุงเทพฯ และ 5 จังหวัดใกล้เคียง สำหรับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป และให้มีการบริหารงานในลักษณะไตรภาคีเป็นหน่วยงานอิสระส่วนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้เสนอความเห็นว่าการประกันสังคมเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ไทยยังล่าช้าอยู่มาก การประกันสังคมจึงควรจัดตั้งขึ้นในประเทศไทย โดยในช่วง 5 ปีแรก ควรเริ่มด้วยการประกันสุขภาพ ช่วง 5 ปีที่สองเป็นการประกันทุพพลภาพ ชราภาพและตาย หลังจากนั้นจึงให้มีการประกันการว่างงาน ทั้งนี้โดยให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมแห่งชาติขึ้นภายใต้การกำกับและบริหารงานของคณะกรรมการไตรภาคีคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องนี้ในเดือนมีนาคม 2522 แต่ก็ยังไม่ได้ตัดสินใจเพราะเห็นว่าเป็นระยะที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลจึงรอให้รัฐบาลชุดต่อไปเป็นผู้พิจารณารัฐบาลชุดต่อมาซึ่งมี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีมติรับหลักการประกันสังคม ในเดือนธันวาคม 2523 และได้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมการประกันสังคมขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2524 โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และมีคณะกรรมการอีก 4 คณะ ประกอบด้วย ด้านการแพทย์ กฎหมาย การเงิน และการบริหาร และให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ด้วยคณะกรรมการชุดนี้ ได้สรุปผลเสนอต่อคณะรัฐมนตรีผ่านกระทรวงมหาดไทยว่าการประกันสังคม ควรเริ่มดำเนินการกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไปใน 10 จังหวัด ระยะแรกจะประกันการเจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล การทุพพลภาพการคลอดบุตร และการตาย และจะขยายตัวไปสู่การให้บริการคนไข้นอก เงินสมทบนั้นให้คิดในอัตราส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.50 ของรายได้ลูกจ้าง มีสำนักงานประกันสังคมอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการประกันสังคม ซึ่งเป็นไตรภาคีและเป็นผู้บริหาร และมีข้อยกเว้นให้ลูกจ้าง คือในกิจการที่นายจ้างจัดสวัสดิการเป็นเงินสูงกว่า หรือให้บริการดีกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ ลูกจ้างยังคงมีสิทธิเท่าเดิม คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการที่เสนอเดือนกันยายน 2525 แต่ให้คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการและระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พิจารณารายละเอียดอีกชั้นหนึ่ง คณะกรรมการปฏิรูปฯ ได้ให้ความเห็นว่าควรขยายขอบเขตงานกองทุนเงินทดแทนออกไปให้ทั่วถึงทุกจังหวัดก่อน เพื่อเป็นการวางรากฐานการประกันสังคม

ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อเดือนพฤษภาคม 2527 และให้ขยายกองทุนออกไปให้ทั่วประเทศในปี 2528 ในระหว่างที่ยังไม่มีการประกันสังคมอยู่นี้ กระทรวงการคลังได้พยายามส่งเสริมให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยออกกฎกระทรวงฉบับที่ 162 ตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2527 ทั้งนี้เพื่อให้

นายจ้างและลูกจ้างร่วมกันจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพขึ้นด้วยความสมัครใจ โดยมีเงินสมทบจากทั้งสองฝ่ายเพื่อให้ลูกจ้างได้รับเงินจำนวนหนึ่งเมื่อออกจากงาน และในปี 2530 คณะรัฐมนตรีก็ได้เสนอพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้ผ่านใช้บังคับเป็นกฎหมาย แต่ก็ยังมีข้อกังขาจากหลายฝ่ายว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีขอบเขตที่แคบเกินไปและอาจเป็นอุปสรรคในการพัฒนาการประกันสังคมในเดือนสิงหาคม 2530 กระทรวงมหาดไทยได้เสนอเรื่อง การประกันสังคมให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้คณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการ โดยให้กระทรวงมหาดไทยร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม โดยให้ครอบคลุมทุกประเภทของการประกันแล้วส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาในเดือนพฤศจิกายน 2530 ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเสร็จเมื่อเดือนสิงหาคม 2531 โดยใช้ชื่อว่า พระราชบัญญัติกองทุนสวัสดิการแรงงาน

2.4.3 พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการประกันสังคม

การขยายประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบโดยผลักดันร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ฉบับแก้ไข เพื่อรัฐร่วมจ่ายในมาตรา 40 และแก้ไขพระราชกฤษฎีกา เพื่อพัฒนาลิทธิประโยชน์ของมาตรา 40 ให้เป็นที่พอใจ โดยเป็นระบบสมัครใจ

ความหมาย

ผู้ประกันตนมาตรา 40 หมายถึง บุคคลที่มีลูกจ้างตามมาตรา 33 หรือเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจ มาตรา 39 เรียกว่า ผู้ประกันตนโดยอิสระ

คุณสมบัติในการสมัคร

ต้องเป็นผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ ณ วันสมัคร ไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 (ไม่เป็นลูกจ้างในสถานประกอบการ) หรือผู้ประกันตนโดยสมัครใจ มาตรา 39 สมัครโดยลงลายมือชื่อในใบสมัครด้วยตนเองพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และจ่ายเงินสมทบงวดแรกได้ที่สำนักงานประกันสังคมทั่วประเทศ เลือกทางเลือกในการจ่ายเงินสมทบได้ 2 ทางเลือก คือ

ทางเลือกที่ 1 จ่าย 100 บาท/เดือน (จ่ายเอง 70 บาท รัฐสนับสนุน 30 บาท)

ทางเลือกที่ 2 จ่าย 150 บาท/เดือน (จ่ายเอง 100 บาท รัฐสนับสนุน 50 บาท) ความเป็นผู้ประกันตนจะเริ่มตั้งแต่วันที่จ่ายเงินสมทบงวดแรก

หมายเหตุ: รัฐสนับสนุนในระยะแรกทั้งนี้ จนกว่าสำนักงานประกันสังคมจะประกาศเป็นอย่างอื่น

การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูล

เมื่อเป็นผู้ ประกันตนแล้วหากมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล เช่น เปลี่ยนคำนำหน้านาม ชื่อ - สกุล ที่อยู่ติดต่อขอเปลี่ยนทางเลือกจ่ายเงินสมทบ หรือแจ้งความไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อไป (ลาออก) เป็นต้น ให้แจ้งต่อสำนักงานประกันสังคม กรณีขอเปลี่ยนทางเลือกจ่ายเงินสมทบ จะทำได้ปีละ 1 ครั้ง ก่อนวันที่ 25 ธันวาคมของทุกปี และจะมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีถัดไป

ประโยชน์ทางภาษี

เงินสมทบในแต่ละปี ใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้ใบเสร็จรับเงินที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเป็นหลักฐาน

สิทธิประโยชน์พื้นฐาน

1. เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย เมื่อนอนโรงพยาบาลเป็นผู้ป่วยในตั้งแต่ 2 วันขึ้นไป จะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้จำนวน 200 บาทต่อวัน ไม่เกิน 20 วันต่อปี เจ็บป่วยจ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ภายในระยะเวลา 4 เดือน (การรักษาพยาบาลใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพ (บัตรทอง) จากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ)
2. เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อทุพพลภาพ รับเงินทดแทนการขาดรายได้จำนวน 500 - 1,000 บาทต่อเดือน เป็นเวลานานถึง 15 ปี เจ็บป่วย เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อทุพพลภาพขึ้นอยู่กับระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบครบ 6 เดือนขึ้นไป (ต้องเป็นผู้ทุพพลภาพหรือทุพพลภาพเพิ่มขึ้นตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการ แพทย์)
3. ค่าทำศพ (เสียชีวิต) จะได้รับค่าทำศพจำนวน 20,000 บาทต่อราย เจ็บป่วย จ่ายเงินสมทบครบ 6 เดือน ภายในระยะเวลา 12 เดือน
4. เงินบำเหน็จชราภาพผู้ประกันตนสามารถรับเงินก้อนเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เจ็บป่วย มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

ทางเลือกที่คุ้มค่าสำหรับคุณ

เพื่อสิทธิประโยชน์ดังกล่าวสำนักงานประกันสังคมขอเสนอทางเลือกที่คุ้มค่าสำหรับคุณด้วยชุดสิทธิประโยชน์ ดังนี้

ชุดสิทธิประโยชน์ 1 (จ่ายเงินสมทบ 100 บาท/เดือน)

สิทธิประโยชน์พื้นฐานคุ้มครอง 3 กรณี คือ เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อทุพพลภาพ เงินค่าทำศพ

เงินสมทบที่จ่าย

ผู้ประกันตนนำส่งเงินสมทบเดือนละ 100 บาทต่อเดือน หรือวันละประมาณ 3 บาท *ในระยะแรกรัฐบาลมีนโยบายอุดหนุนให้ 30 บาท และผู้ประกันตนจ่าย 70 บาท

ชุดสิทธิประโยชน์ 2 (จ่ายเงินสมทบ 150 บาท/เดือน)

สิทธิประโยชน์พื้นฐานคุ้มครอง 4 กรณี คือ เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อเจ็บป่วย เงินทดแทนการขาดรายได้เมื่อทุพพลภาพ เงินค่าทำศพ เงินบำเหน็จชราภาพ (เงินออมกรณีชราภาพ)

จ่ายเงินสมทบ

ผู้ประกันตนนำส่งเงินสมทบเดือนละ 150 บาทต่อเดือน หรือวันละประมาณ 5 บาท *ในระยะแรกรัฐบาลมีนโยบายอุดหนุนให้ 50 บาท และ ผู้ประกันตนจ่าย 100 บาท

***ทั้งนี้ผู้ประกันตนที่ประสงค์รับเงินบำเหน็จชราภาพเพิ่มขึ้นสามารถจ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมได้ไม่เกินเดือนละ 1,000 บาทต่อเดือน

หมายเหตุ: ทั้งนี้ในการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตนมาตรา 40 จ่ายเป็นรายเดือนๆ ละ 1 ครั้ง และจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ครั้งละไม่เกิน 12 เดือน แต่ไม่สามารถจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้

วิธีการนำส่งเงินสมทบ

1. หักผ่านบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และชำระผ่านเคาน์เตอร์
2. ผู้ประกันตนตามมาตรา 40 สามารถนำส่งเงินสมทบได้ที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา ที่ท่านสะดวก
3. ชำระได้ที่เคาน์เตอร์เซอร์วิสทุกแห่ง

4. หักผ่านบัญชี ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสิน โดยผู้ประกันตนต้องรับผิดชอบค่าธรรมเนียมเอง ซึ่งมีค่าธรรมเนียม 5 บาทต่อครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2554 เป็นต้นไป

หมายเหตุ: การชำระเงินสมทบของผู้ประกันตนมาตรา 40 ที่เคาน์เตอร์เซอร์วิสจะเสียค่าธรรมเนียมครั้งละ 10 บาท ในส่วนการชำระผ่านธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จะมีค่าธรรมเนียม 5 บาทต่อครั้ง โดยจะได้รับใบเสร็จรับเงินทันที แต่ผู้ประกันตนต้องนำใบเสร็จรับเงินที่เคาน์เตอร์เซอร์วิสที่ออกให้พร้อม สมุดนำส่งเงินสมทบมาตรา 40 ไปติดต่อกับสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา เพื่อให้ทางเจ้าหน้าที่ทำการประทับตราในสมุดนำส่งเงินสมทบ เนื่องจากต้องใช้ประกอบการยื่นเรื่องเมื่อมีการรับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

เอกสารประกอบการสมัคร

1. แบบการขึ้นทะเบียนการเป็นผู้ประกันตน มาตรา 40 (สปส.1-40)
2. บัตรประจำตัวประชาชนตัวจริงหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้พร้อมสำเนา

สถานที่ในการขึ้นทะเบียน

1. สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่/จังหวัด/สาขา
2. หน่วยบริการเคลื่อนที่
3. สมัครผ่านตัวแทน (เจ้าหน้าที่ประกันสังคม)

ขั้นตอนการเปิดสิทธิประโยชน์ ผู้ประกันตนมาตรา 40

ขั้นตอนการเปิดสิทธิประโยชน์ทดแทน

1. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส. 2-01/ม.40) พร้อมหลักฐานประกอบการยื่นคำขอฯ ได้ที่สำนักงานประกันสังคม
2. สำนักงานประกันสังคมทั่วประเทศ ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนภายใน 2 ปีนับแต่วันที่มิสิทธิ

3. เมื่อผู้ประกันตนได้รับแจ้งจากสำนักงานประกันสังคมให้รับเงินประโยชน์ทดแทน ผู้ประกันตนจะต้องรับเงินภายใน 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากไม่รับภายในกำหนด ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การขอรับคืนเงินสมทบที่จ่ายล่วงหน้า

ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิขอรับคืนเงินสมทบที่จ่ายล่วงหน้าได้ในกรณี ดังนี้

1. ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย
2. ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 หรือ มาตรา 39
3. ผู้ประกันตนแจ้งความจำนงค์ไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตน (ลาออก)
4. ขอรับเงินสมทบคืนได้ที่สำนักงานประกันสังคมทั่วประเทศ
5. เอกสารที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอรับเงินสมทบคืน มีดังนี้

กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ประกันตนและผู้มีสิทธิ
2. สำเนามรณะบัตร
3. สำเนาทะเบียนสมรสของผู้ประกันตน และบิดา มารดา
4. สำเนาสูติบัตรของบุตรผู้ประกันตน
5. เอกสารอื่นๆ ตามความจำเป็น

กรณีได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 หรือ มาตรา 39 และกรณีผู้ประกันตนแจ้งความจำนงค์ไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตน (ลาออก)

-สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

เงินทดแทนการขาดรายได้ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

1. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส. 2-01/ม.40)
2. ใบรับรองแพทย์
3. สำเนาเวชระเบียน (ถ้ามี)

เงินทดแทนการขาดรายได้ กรณีทุพพลภาพ

1. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส. 2-01/ม.40)
2. ใบรับรองแพทย์
3. สำเนาเวชระเบียน (ถ้ามี)

เงินค่าทำศพ กรณีตาย

1. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส. 2-01/ม.40)
2. สำเนามรณะบัตร
3. หลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ
4. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ผู้ประกันตนและผู้จัดการศพ
5. สำเนาทะเบียนบ้าน ผู้ประกันตนและผู้จัดการศพ

เงินบำเหน็จชราภาพ กรณีชราภาพ

1. กรณีผู้ประกันตนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์และไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตน (ลาออก) ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส.2-01/ม.40)
2. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส.2-01/ม.40)
3. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย

1. ยื่นแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทนฯ (สปส. 2-01/ม.40)
2. สำเนามรณะบัตร
3. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีสิทธิ

รับเงินบำเหน็จชราภาพ

4. สำเนาทะเบียนสมรสของผู้ประกันตน และของบิดา มารดา (ถ้ามี)
5. สำเนาสูติบัตรของบุตรหรือสำเนาทะเบียนบ้านของบุตรกรณีไม่มีสูติบัตร

เงื่อนไขการรับประโยชน์ทดแทน ผู้ประกันตนมาตรา 40

เงื่อนไขการรับประโยชน์ทดแทน

1. เงินทดแทนการขาดรายได้ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
2. ต้องจ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 3 เดือน ภายในระยะเวลา 4 เดือน ก่อนเดือนที่เจ็บป่วย

เงินทดแทนการขาดรายได้ กรณีทุพพลภาพขึ้นอยู่กับระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบ ดังนี้

3. จ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 6 เดือน ภายในระยะเวลา 10 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 500 บาทต่อเดือน
4. จ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 12 เดือน ภายในระยะเวลา 20 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 650 บาทต่อเดือน
5. จ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 24 เดือน ภายในระยะเวลา 40 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 800 บาทต่อเดือน
6. จ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 36 เดือน ภายในระยะเวลา 60 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 1,000 บาทต่อเดือน

กรณีตาย

- ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายเงินสมทบอย่างน้อย 6 เดือน ภายในระยะเวลา 12 เดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย

เงินค่าทำศพ ผู้มีสิทธิรับเงินค่าทำศพ ได้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

1. บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
2. สามี ภริยา บิดาและมารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
3. บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

กรณีชราภาพ ต้องจ่ายเงินสมทบชุดสิทธิประโยชน์ที่ 2

1. ผู้ประกันตนจะต้องมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อไป (ลาออก)
2. สามี ภริยา บิดาและมารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน กรณีไม่มีผู้มีสิทธิตามข้อ 2.1
3. ให้จ่ายแก่บุคคล ซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

2.5 แผนภูมิโครงสร้าง สำนักงานประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม

โครงสร้างสำนักงานประกันสังคมประกอบด้วยหลากหลายหน่วยงาน ดังแผนภาพ

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม,2557.

สำหรับแผนภูมิโครงสร้างสำนักงานประกันสังคม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ก็จะมีโครงสร้างแสดงลักษณะงานตามความเหมาะสมของสำนักงานระดับอำเภอเพื่อใช้เป็นสถานที่บริการแรงงานนอกระบบให้ได้รับประโยชน์ด้วยความสะดวกและความรวดเร็ว

สำนักงานประกันสังคม ในฝ่ายสำนักสิทธิประโยชน์ เพื่อให้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคม งานวิจัยเกี่ยวกับแรงงานผู้ขึ้นประกันตนของกองทุนประกันสังคมของ แรงงานในระบบมีสิทธิประโยชน์ 7 อย่าง

1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
2. กรณีทุพพลภาพ
3. กรณีตายที่ไม่เกี่ยวเนื่องจากทำงานให้นายจ้าง
4. กรณีคลอดบุตร
5. กรณีสงเคราะห์บุตร
6. กรณีชราภาพ
7. กรณีว่างงาน

ในการวิจัยครั้งนี้ขอบเขตที่ผู้วิจัยต้องศึกษาเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 มี ซึ่งสิทธิประโยชน์ 5 อย่างดังประกอบไปด้วย

1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

สิทธิประโยชน์

- ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้วันละ 200 ไม่เกิน 30 วัน/ปี
- การรักษาพยาบาลใช้สิทธิ สปสช. เช่น ใช้สิทธิตามบัตรทองทุกประการ

เงื่อนไข

- จ่ายเงินสมทบ 3 ใน 4 เดือน ก่อนประสบอันตราย/เจ็บป่วย
- รักษาตัวในโรงพยาบาล 1 วันขึ้นไป
- ภายใน 1 ปี จ่ายเงินทดแทนได้ไม่เกิน 30 วัน

ทางเลือกสิทธิประโยชน์

- ทางเลือกที่ 1 ค่าประกันตน 100 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 70 รัฐบาลจ่าย 30
- ทางเลือกที่ 2 ค่าประกันตน 150 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 100 รัฐบาลจ่าย 50
- ทางเลือกที่ 3 ไม่มี

- ทางเลือกที่ 4 ค่าประกันตน 300 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 170 รัฐบาลจ่าย 130
- ทางเลือกที่ 5 ค่าประกันตน 350 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 200 รัฐบาลจ่าย 150

2. กรณีทุพพลภาพ

สิทธิประโยชน์

- ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่ 500 - 1,000 บาท/เดือน เป็นระยะเวลา 15 ปี
- ตายก่อนครบ 15 ปี รับค่าทำศพ 20,000 บาท

เงื่อนไข

- จ่ายเงินสมทบ 6 ใน 10 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 500 บาท/เดือน
- จ่ายเงินสมทบ 12 ใน 20 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 650 บาท/เดือน
- จ่ายเงินสมทบ 24 ใน 40 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 800 บาท/เดือน
- จ่ายเงินสมทบ 36 ใน 60 เดือนก่อนทุพพลภาพ รับ 1,000 บาท/เดือน

ทางเลือกสิทธิประโยชน์

- ทางเลือกที่ 1 ค่าประกันตน 100 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 70 รัฐบาลจ่าย 30
- ทางเลือกที่ 2 ค่าประกันตน 150 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 100 รัฐบาลจ่าย 50
- ทางเลือกที่ 3 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 4 ค่าประกันตน 300 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 170 รัฐบาลจ่าย 130
- ทางเลือกที่ 5 ค่าประกันตน 350 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 200 รัฐบาลจ่าย 150

3. กรณีตาย

สิทธิประโยชน์

- ได้รับเงินค่าทำศพ 20,000 บาท

เงื่อนไข

- จ่ายเงินสมทบ 6 ใน 12 เดือนก่อนตาย
- ยกเว้นกรณีอุบัติเหตุจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือนก่อนตาย

ทางเลือกสิทธิประโยชน์

- ทางเลือกที่ 1 ค่าประกันตน 100 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 70 รัฐบาลจ่าย 30
- ทางเลือกที่ 2 ค่าประกันตน 150 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 100 รัฐบาลจ่าย 50
- ทางเลือกที่ 3 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 4 ค่าประกันตน 300 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 170 รัฐบาลจ่าย 130
- ทางเลือกที่ 5 ค่าประกันตน 350 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 200 รัฐบาลจ่าย 150

4. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)**สิทธิประโยชน์**

- ได้รับเงินบำนาญพร้อมดอกเบี้ยคืนทั้งหมด

เงื่อนไข

- เมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และแจ้งสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน
- จ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน

ทางเลือกสิทธิประโยชน์

- ทางเลือกที่ 1 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 2 ค่าประกันตน 150 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 100 รัฐบาลจ่าย 50
- ทางเลือกที่ 3 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 4 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 5 ค่าประกันตน 350 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 200 รัฐบาลจ่าย 150

5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)**สิทธิประโยชน์**

- ได้รับเงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีพ
- กรณีจ่ายเงินสมทบไม่ถึงบำนาญขั้นต่ำ ได้รับเงินบำนาญพร้อมดอกเบี้ยคืนทั้งหมด
- รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือนทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่า ของเงินบำนาญรายเดือน
- ทุพพลภาพก่อนได้รับบำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกเบี้ยคืน

เงื่อนไข

- ต้องจ่ายเงินสมทบถึงบ้านอายุขั้นต่ำหรือไม่น้อยกว่า 420 เดือน
- อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน
- จ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน
- สามารถจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้ไม่เกินเดือนพฤษภาคม 2555

ทางเลือกสิทธิประโยชน์

- ทางเลือกที่ 1 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 2 ไม่มี
- ทางเลือกที่ 3 ค่าประกันตน 200 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 100 รัฐบาลจ่าย 100
- ทางเลือกที่ 4 ค่าประกันตน 300 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 170 รัฐบาลจ่าย 130
- ทางเลือกที่ 5 ค่าประกันตน 350 บาท ผู้ประกันตนจ่าย 200 รัฐบาลจ่าย 150

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงพร โรจนพันธ์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการประกันสังคมของผู้ประกันตนระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ” พบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประกันสังคมของผู้ประกันตนระดับบริหารมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง ผู้ประกันตนระดับปฏิบัติการมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

เปรมชัย สโรบล (2534) ได้ทำการศึกษาปัญหางานประกันสังคมของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานประกันสังคม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประกันสังคมและผู้มารับบริการประกันสังคมในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าปัญหาการประกันสังคมเกิดจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานยังไม่พร้อม ไม่เข้าใจและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานประกันสังคมและที่สำคัญที่สุด ผู้มารับบริการยังไม่มี ความเข้าใจในงานประกันสังคมและมีความคาดหวังการบริการจากโรงพยาบาลของรัฐสูง

รัชยา กุลวานิชไชยนันท์ (2535) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการบริการทางการแพทย์ : ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในปี 2535 เช่นเดียวกัน และพบว่า ผู้ประกันตนยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับการประกันสังคม เมื่อเข้ารับบริการจึงเกิดความยุ่งยาก ผู้ประกันตนส่วนใหญ่ที่เข้ารับบริการเป็นผู้มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และมีรายได้ตั้งแต่ 3,001 - 6,000 บาท ซึ่งนับว่า มีการศึกษา

เพียงขั้นพื้นฐาน และรายได้ค่อนข้างน้อย การประชาสัมพันธ์ในลักษณะผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อแพร่ความรู้เรื่องการประกันสังคมน่าจะไม่เพียงพอและอาจเข้าใจยากจึงได้เสนอแนะว่าการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจควรให้ถึงตัวผู้ประกันตนให้มากที่สุด โดยอาจใช้วิธีส่งเจ้าหน้าที่ไปให้ความรู้ในสถานประกอบการ หรือตัวแทนสหภาพแรงงานต่าง ๆ โดยตรง

เสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง“ประกันสังคม: ความพร้อมของโรงพยาบาลของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในปี 2535 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันสังคมที่สำคัญ คือผู้ประกันตนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันสังคม ไม่ทราบสิทธิและประโยชน์ที่ตนพึงได้รับและในส่วนของสำนักงานประกันสังคมไม่ค่อยมีการชี้แจงเรื่องการประกันสังคม เช่น ระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายทราบ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกกฎระเบียบใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ

อรพรรณ หันจางสิทธิ์ (2522) ได้ศึกษา “ทัศนคติต่อการประกันสุขภาพตามโครงการประกันสังคมแห่งประเทศไทย: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตกรุงเทพมหานคร” ในปี 2525 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการประกันสุขภาพและไม่เคยได้ยินมาก่อน ประชาชนต้องการให้มีการประกันสุขภาพขึ้นเพราะเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ประชาชนเห็นว่า การประกันสุขภาพนี้ รัฐบาลควรเป็นผู้ดำเนินการเองเพราะว่าไม่เป็นการค้าเอาค่าใคร และยังได้ช่วยคนจนและส่วนรวมด้วย ประชาชนต่างมีความพร้อมที่จะเข้าใช้บริการประกันสังคมของรัฐและให้ความร่วมมือด้วยอย่างดี

อุดร ชัยวรากรณ์ (2543, หน้า 67 - 73) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม กรณีศึกษา สำนักงานประกันสังคมจังหวัดปัตตานี พบว่า จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างลักษณะข้อมูลส่วนตัวบุคคลกับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีต่อระบบประกันสังคม พบว่า ปัจจัยรายได้และปัจจัยประเภทกิจการมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคม ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันสังคม

ธำรงค์ศักดิ์ คงสวัสดิ์ (2549) ให้ความหมายว่า การประกันสังคมคือ การสร้างหลักประกันสังคมในการดำรงชีวิตในกลุ่มของสมาชิกที่มีรายได้และจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงานเพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีการทดแทนรายได้อย่างต่อเนื่อง

ชรินพร ศรีวิไล (2551) ได้ศึกษาเรื่องสิทธิการเข้ารับบริการทางการแพทย์ของลูกจ้างผู้ประกันตนตามกฎหมายประกันสังคมและได้วิเคราะห์ถึงสิทธิการเข้ารับบริการทางการแพทย์ของลูกจ้างผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542)

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งในส่วนของแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้อย่างเข้าใจของผู้ประกันตนเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

1.เพศ 2.อายุ 3.สถานภาพครอบครัว 4.ระดับการศึกษา 5.อาชีพปัจจุบัน 6.รายได้	การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมในระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 2. กรณีทุพพลภาพ 3. กรณีตาย 4. กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) 5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)
--	--

อนึ่ง นอกเหนือจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังได้ระบุแล้วตามลำดับนั้น เพื่อให้เชื่อมโยงจากบทที่ 2 สู่บทที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องของระเบียบวิธีวิจัยโดยตรง ก็เห็นสมควรระบุบางเรื่องที่เป็นพื้นฐานบางประการของการวิจัยไว้ในท้ายของบทนี้ด้วย เช่น

1. พื้นที่เป้าหมาย

ศึกษาในเขตพื้นที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นอำเภอที่มีแรงงานนอกระบบประเภทผู้ประกันตนอยู่เป็นจำนวนมาก และแยกย้ายกันทำงานกันหลายลักษณะแต่รวมกันเป็นชุมชนที่น่าสนใจน่าเลือกใช้เป็นพื้นที่ของการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

2. จำนวนแรงงานนอกระบบประเภทผู้ประกันตน

ผู้วิจัยคำนึงถึงแรงงานนอกระบบประเภทผู้ประกันตนคุณภาพที่หลากหลายจากการทำงานหลาย ๆ ลักษณะโดยคัดเลือกตามหลักวิชาเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยครบจำนวน 100 คน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม กำหนดระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

วิธีการศึกษาซึ่งครอบคลุมขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัยนั้นจะมีเรื่องสำคัญ ๆ รองรับ
ตามลำดับ ขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัย ใช้รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative
Research)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือ แรงงานนอกระบบที่ได้ประกันตนในเขต อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีจำนวนทั้งหมดประมาณ 5,784 คน (สำนักงานประกันสังคม เขตอำเภอสาม
พราน จังหวัดนครปฐม,2557)ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้ตาราง Taro Yamane ณ ระดับ
ความเชื่อมั่น 90% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เนื่องจากแรงงานนอกระบบที่จะศึกษามี
ความจำเป็นต้องประสานข้อมูลและค้นหารายบุคคลจากทะเบียนประวัติและเป็นกลุ่มแรงงานนอก
ระบบที่ไม่มีได้มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน100 คน
เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1ชุด แบ่ง
ออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ สถานภาพ
ครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่ใช้วัดการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิ

ประโยชน์กองทุนประกันสังคมในระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ โดยใช้คำถามปลายเปิดจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคาดหวังของสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นนักวิชาการด้านสวัสดิการสังคมที่มีประสบการณ์ในการจัดการภาครัฐในเรื่องของแรงงาน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) รวมทั้งตรวจสอบการใช้ภาษาและการครอบคลุมเนื้อหา (verbal validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ (index of item-objective) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 รายอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากคณะบดีคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อติดต่อถึงสำนักงานประกันสังคมที่รับผิดชอบกลุ่มแรงงานนอกระบบโดยตรงในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

3.5.2 ผู้วิจัยประสานงานกับสำนักงานประกันสังคมในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัย

3.5.3 ผู้วิจัยเดินทางลงพื้นที่ที่สำนักงานประกันสังคมเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บแบบสอบถามกลุ่มแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม และผู้นำชุมชนได้ช่วยให้ข้อมูลบางประการเพิ่มเติมให้ด้วย

3.5.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบซึ่งผู้วิจัยได้ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาแจกแบบสอบถามมาตรวจสอบเรียงเรียงแล้วจึงนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์จัดประเภทแยกแยะหมวดหมู่ของข้อมูล (Typology and Taxonomy Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ และเพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องการรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบจะปรากฏผลการวิจัยเมื่อสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างครบถ้วนซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	63	63.0
1.2 หญิง	37	37.0
2. อายุ		
2.1 15-29 ปี	6	6.0
2.2 30-39 ปี	22	22.0
2.3 40-49 ปี	44	44.0
2.4 50-59 ปี	28	28.0
3. สถานภาพ		
3.1 โสด	10	10.0
3.2 แต่งงานแล้ว	74	74.0
3.3 หย่า	8	8.0
3.4 หม้าย	8	8.0
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ต่ำกว่า ป.ตรี	96	96.0
4.2 ป.ตรี	-	-
4.3 สูงกว่า ป.ตรี	4	4.0

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
5.1 รับจ้าง	43	43.0
5.2 เสริมสวย / ช่างตัดผม	5	5.0
5.3 เกษตรกรรม	38	38.0
5.4 ค้าขาย	14	14.0
6. รายได้		
6.1 ต่ำกว่า 10000 บาท	5	5.0
6.2 10000-15000 บาท	86	86.0
6.3 15001-20000 บาท	8	8.0
6.4 20001 บาทขึ้นไป	1	1.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะที่เป็นส่วนใหญ่หรือมากที่สุดในแต่ละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกเป็น เพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 อายุ 40-49 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 แต่งงานแล้ว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.ตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 10000-15000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0

4.2 ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย				
1.1 ตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาทไม่เกิน 30 วันต่อปี	99	99.0	1	1.0
1.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 3 เดือนจึงจะสามารถได้รับเงินทดแทน	98	98.0	2	2.0
1.3 ค่าประกันตนที่ไม่เท่ากันต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราที่ไม่เท่ากัน	97	97.0	3	3.0
2. กรณีทุพพลภาพ				
2.1 ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่ 500 บาทถึง 1,000 บาทต่อเดือนเป็นระยะเวลา 15 ปี	98	98.0	2	2.0
2.2 หากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
2.3 การจ่ายเงินสมทบที่ต่างกันจะได้รับเงินก่อนทุพพลภาพในอัตราที่ต่างกัน	93	93.0	7	7.0
3. กรณีตาย				
3.1 จะได้รับเงินศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
3.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบสิทธิ	100	100.0	0	0
3.3 หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ	30	30.0	70	70.0
3.4 การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน	66	66.0	34	34.0

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
4.1 ท่านทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	92	92.0	8	8.0
4.2 ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท	65	65.0	35	35.0
5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
5.1 ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ	57	57.0	43	43.0
5.2 รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน	36	36.0	64	64.0
5.3 ทพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน	44	44.0	56	56.0

จากตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาท ไม่เกิน 30 วันต่อปีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 ในกรณีทพพลภาพ ด้านการทราบว่าหากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีตายด้านการทราบว่าจะได้รับเงินศพ 20,000 บาท และการจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบสิทธิมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 และในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0

สรุป จากผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย

ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทูพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ

4.3 ผลการศึกษาความคาดหวังและข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ทั้ง 5 ด้าน ตามรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

แรงงานนอกระบบย่อมมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมหมายถึงว่าอยากสมหวังทุก ๆ ความคาดหวังในทุกกรณีภายในเวลาที่ทางการกำหนดไว้โดยรวมทั้งความคาดหวังใหม่ ๆ ว่าจะได้รับความช่วยเหลือในบางกรณีเพิ่มขึ้น มีความเป็นไปได้จะเป็นความจริงและในเวลาที่รวดเร็ว

1) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ด้านประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดหวังให้รัฐบาลมีระบบการจ่ายค่าชดเชยที่ดี เพิ่มจำนวนเงินมากขึ้น ให้ความช่วยเหลือโดยจัดกองทุนรักษาพยาบาล กรณีที่ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากการเจ็บป่วย และคาดหวังต่อระบบการให้บริการเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดอย่างรวดเร็ว

2) กรณีทุพพลภาพ

ส่วนใหญ่ มีความพึงคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ พบว่า รัฐบาลควรได้รับเงินช่วยเหลือตามเงื่อนไขอย่างเป็นธรรม มีความเหมาะสม และมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งคาดหวังว่าทางราชการจะเพิ่มความดูแลเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือ ในบางกรณีที่เห็นว่าจำเป็น

3) กรณีตาย

ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย พบว่า ที่รัฐบาลต้องมีการเพิ่มจำนวนเงินเพื่อช่วยเหลือให้มากกว่าปัจจุบัน พร้อมต้องการให้ความช่วยเหลือที่รวดเร็ว มีความทั่วถึง มีความเป็นธรรม มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ทันสมัยทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในขณะนั้นด้วยรวมทั้งทายาทของผู้ประกันตนจะมีโอกาสได้รับเงินทดแทนของผู้ประกันตนที่เสียชีวิตเพิ่มขึ้นจากเงินค่าทำศพที่ทางราชการจ่ายให้มากขึ้น และให้กองทุนจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานศพอีกด้วย

4) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ว่าได้รับเงินตามสิทธิประโยชน์จากภาครัฐมากขึ้นกว่าเดิมรวมทั้งคาดหวังว่าได้รับเงินบำนาญและการจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มอายุ ขยายเวลาผู้ประกันตน

5) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) โดยให้รัฐควรพิจารณาทบทวนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกันตนที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์จากเงินทดแทนขั้นต่ำให้สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้ประกันตนที่อายุสูงกว่า 60 ปี ควรได้รับเงินช่วยเหลือจนกว่าจะเสียชีวิต นอกจากนี้ยังคาดหวังให้ทายาทได้รับเงินมากกว่า 10 เท่าของเงินรายเดือนและต้องการให้มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) จึงอยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง

4.3.2 ข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

1) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

- ทางรัฐบาลควรพิจารณาให้ผู้ประกันตนมีโอกาสได้รับสิทธิประโยชน์สูงขึ้นอีก
- ควรให้ดูแลรักษาและพยาบาลผู้ป่วยจากประสบอันตรายด้วยสาเหตุต่างๆ อย่างทันท่วงที
- รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มความช่วยเหลือด้านสวัสดิการอย่างเหมาะสมโดยเขียนไว้เป็นแนวปฏิบัติ

2) กรณีทุพพลภาพ

- ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้ประชาชนอีก
- ควรขยายเวลาชดเชยค่ารักษาพยาบาลและให้มีระยะเวลารับเงินทดแทนเพิ่มขึ้นอีก
- ควรจ่ายเงินชดเชยให้เหมาะสมกับความเป็นจริงของค่ารักษาพยาบาลในปัจจุบัน
- ควรเพิ่มสถานที่รับเงินการจ่ายเงินสมทบเพื่อความสะดวกรวดเร็ว
- ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น

3) กรณีตาย

- รัฐควรพิจารณาวางระเบียบช่วยเหลือผู้ประกันตนที่เสียชีวิตในรูปของสวัสดิการบางอย่างแก่ทายาท
- ควรกำหนดระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่ทายาทตามความเหมาะสมและมีความเป็นธรรม
- ควรมีการในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบ

4) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

- ภาครัฐควรหาสิ่งให้มีบริการเพื่อเพิ่มความพอใจแก่ผู้ประกันตน และควรมีการจัดกองทุนช่วยเหลือเพิ่มขึ้น และให้มีความทั่วถึง

-ควรมีการพิจารณาการให้เงินบำเหน็จแก่ประชาชนให้สูงขึ้น พร้อมกับเพิ่มระยะเวลาสำหรับการจะได้รับเงิน

-ไม่อย่าให้มีเงินบำเหน็จชราภาพ เพราะจะทำให้พนักงานสมาชิกทำให้เสียสวัสดิการอื่นๆ ไป

5) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

-รัฐควรประชาสัมพันธ์ให้ความหวังแก่ผู้ประกันตนประเภทผู้ชราภาพว่ามีโอกาสจะได้บำนาญสูงขึ้นและจะเป็นความจริงภายในเวลาไม่นาน

-ควรให้ผู้ประกันตนชราภาพได้รับเงินบำนาญสูงขึ้นและ
เป็นความจริง

สำหรับข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบจะสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องเดียวกันนี้แล้ว แรงงานนอกระบบยังปรารถนาจะเพิ่มข้อเสนอแนะในทั้ง 5 กรณี คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) โดยมีข้อเสนอแนะในเชิงบวกที่สนองความคาดหวังของตนเพื่อทางการอาจรับไว้พิจารณาในอนาคต

จากผลการศึกษาวิจัยในด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุน

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ เขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม และเพื่อศึกษาความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

5.1.ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

จากผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ว่า “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันคนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ เป็นข้อพิจารณาได้ว่า การรับรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนโยบายสาธารณะจำเป็นต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการรับรู้ เป็นการยากที่จะให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายรับรู้เรื่องเดียวกันได้

เหมือนกันทุกคน ซึ่งมีนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงการรับรู้ของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่า การรับรู้ หมายถึง เป็นการให้ประสาทสัมผัสเพื่อที่จะเรียนรู้ในสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เข้ามา มีผลกระทบต่อชีวิตและจิตใจซึ่งอาจมาจากประสบการณ์เดิมที่เคยรับรู้ โดยการรับรู้ในความเป็นจริงแล้วคนอาจจะคิดและมองเห็นไปในทิศทางเดียวกันนั้น ย่อมเป็นไปได้ อาจเป็นเพราะแต่ละบุคคลอาจมีการรับรู้มาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนวลศิริ เปาโรหิตย์ (2535) . เทพพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ (2540) ,กรองแก้ว อยู่สุข (2543) และ นพ ศรีบุญนาท (2546) ดังนั้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการถ่ายทอดการรับรู้ที่ต่อเนื่อง และมีการประเมินผลอยู่เสมอเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์ในวงกว้างและกลไกของภาครัฐควรต้องคำนึงเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างการรับรู้ดังกล่าวให้เหมาะสมกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอยู่อย่างแตกต่างกันมาก จึงจะเป็นผลการปฏิบัติงานที่มุ่งความสำเร็จของการขับเคลื่อน

5.2.ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

จากผลการศึกษาวิจัยในด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ทำให้พิจารณาข้ออภิปรายผล ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุนนั้นเป็นความคาดหวังที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการของบุคคลหรือส่วนรวมที่มีความปรารถนาต่อสิ่งที่หมายมั่นปั้นมือเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นทางจิตวิทยา เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมตามแนวโน้มที่ตนเองหรือพวกพ้องได้ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวว่าความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดำรงเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้ รวมทั้งปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการจะเป็น 5 ประการ ได้แก่ การได้รับการบอกเล่าคำแนะนำจากบุคคลอื่น ความต้องการของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ในอดีต ข่าวสาร

จากสื่อและจากการให้บริการและราคา และรัตติกรณ์ จาวิศาล (2550) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็น การทำความเข้าใจถึงเป้าหมายและความปรารถนาของบุคคลซึ่งหากสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจ ย่อมทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวบุคคลและส่วนรวม ดังนั้นหากหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้นำเอาความคาดหวังมาพิจารณาในส่วนที่สามารถจะผลักดันให้มีการดำเนินการตอบสนองความ พึงพอใจของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานนอกระบบได้จะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนการดำเนินการตาม พรบ.ประกันสังคมเป็นอย่างดีด้วย และในสภาพความเป็นจริงของ แรงงานไม่ว่าจะเป็นนอกระบบหรือในระบบก็มีความคาดหวังที่สูงต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ที่ เกี่ยวข้องอย่างมากแต่ตนเองมักไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ ซึ่งก็ สอดคล้องกับผลงานวิจัยต่าง ๆ เช่น เปรมชัย สโรบล (2534) ได้ทำการศึกษาพบว่า ปัญหาทาง ประกันสังคมของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงาน ประกันสังคม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประกันสังคมและผู้มารับบริการประกันสังคมในโรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้า พบว่าปัญหาการประกันสังคมเกิดจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานยังไม่พร้อม ไม่เข้าใจ และไม่มีความสนใจในการทำงานประกันสังคมและที่สำคัญที่สุด ผู้มารับบริการยังไม่มี ความเข้าใจในงานประกันสังคมและมีความคาดหวังการบริการจากโรงพยาบาลของรัฐสูง ส่วนเสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง“ประกันสังคม: ความพร้อมของโรงพยาบาลของ รัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในปี 2535 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการ ดำเนินงานประกันสังคมที่สำคัญ คือผู้ประกันตนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันสังคม ไม่ ทราบสิทธิและประโยชน์ที่ตนพึงได้รับและในส่วนของสำนักงานประกันสังคมไม่ค่อยมีการชี้แจง เรื่องการประกันสังคม เช่น ระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายทราบ โดยเฉพาะ เมื่อมีการออกกฎระเบียบใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ ดังนั้นจำเป็นต้องมีที่กลไกภาครัฐ จะต้องดำเนินการชี้แจง ประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน ทัวถึงและต่อเนื่องเกี่ยวกับสิทธิที่แรงงานพึงได้ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่ไม่มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นผู้ที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเชื่อมโยงกับการทำงานของภาครัฐได้ง่าย จึงมี ความจำเป็นต้องมีสื่อที่สื่อสารให้กลุ่มเหล่านี้ได้รับทราบข้อมูลซึ่งจะเป็นอีกหนทางหนึ่งของการลดความคาดหวังของแรงงานนอกระบบได้ด้วยจากการสร้างความพึงพอใจให้กลุ่มแรงงานนอกระบบนี้มากขึ้น

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม และ 2. เพื่อศึกษาความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

สรุปผลการศึกษามีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างแรงงานนอกระบบที่ประกันตนในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะที่เป็นส่วนใหญ่หรือมากที่สุดในแต่ละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกเป็น เพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 อายุ 40-49 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 แต่งงานแล้ว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.ตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 10000-15000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0

2. การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้านตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาท ไม่เกิน 30 วันต่อปีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 ในกรณีทุพพลภาพ ด้านการทราบว่าหากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีตายด้านการทราบว่าได้รับเงินศพ 20,000 บาท และการจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบสิทธิมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 และในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 สรุปผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบ

อันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษารับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมคอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ

3. ด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุน แรงงานนอกระบบย่อมมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม หมายถึงว่าอยากสมหวังทุก ๆ ความคาดหวังในทุกกรณีภายในเวลาที่ทางการกำหนดไว้เดิมรวมทั้งความคาดหวังใหม่ ๆ ว่าจะได้รับความช่วยเหลือในบางกรณีเพิ่มขึ้น มีความเป็นไปได้จะเป็นความจริงและในเวลาที่รวดเร็ว **1.กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย** ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ด้านประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดหวังให้รัฐบาลมีระบบการจ่ายค่าชดเชยที่ดี เพิ่มจำนวนเงินมากขึ้น ให้ความช่วยเหลือโดยจัดกองทุนรักษาพยาบาลกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากการเจ็บป่วย และคาดหวังต่อระบบการให้บริการเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดอย่างรวดเร็ว **2. กรณีทุพพลภาพ** ส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ พบว่า รัฐบาลควรให้เงินช่วยเหลือตามเงื่อนไขอย่างเป็นธรรม มีความเหมาะสมและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งคาดหวังว่าทางการจะเพิ่มความดูแลเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือ ในบางกรณีที่เห็นว่าจำเป็น **3. กรณีตาย** ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย พบว่า ที่รัฐบาลต้องมีการเพิ่มจำนวนเงินเพื่อช่วยเหลือให้มากกว่าปัจจุบัน พร้อมต้องในการให้ความช่วยเหลือที่รวดเร็ว มีความทั่วถึง มีความเป็นธรรม มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ทันสมัยทัน

สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในขณะนั้นด้วยรวมทั้งทายาทของผู้ประกันตนจะมีโอกาสได้รับเงินทดแทนของผู้ประกันตนที่เสียชีวิตเพิ่มขึ้นจากเงินค่าทำศพที่ทางกรมจ่ายให้มากขึ้น และให้กองทุนจะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานศพอีกด้วย 4. **กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)** ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ว่าได้รับเงินตามสิทธิประโยชน์จากภาครัฐมากขึ้นกว่าเดิมรวมทั้งคาดหวังว่าได้รับเงินบำนาญและการจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มอายุ ขยายเวลาผู้ประกันตน 5. **กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)** ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) โดยให้รัฐควรพิจารณาทบทวนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกันตนที่ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์จากเงินชดเชยขึ้นค่าให้สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้ประกันตนที่อายุสูงกว่า 60 ปี ควรได้รับเงินช่วยเหลือจนกว่าจะเสียชีวิต นอกจากนี้ยังคาดหวังให้ทายาทได้รับเงินมากกว่า 10 เท่าของเงินรายเดือนและต้องการให้มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) จึงอยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง

6.2 ข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดนโยบายระดับชาติว่าด้วยแรงงานนอกระบบโดยเฉพาะและเพื่อให้แสดงทิศทางในการบริหารนโยบายนี้อย่างต่อเนื่องโดยรัฐบาลผ่านกระทรวงแรงงาน
2. การสร้างนโยบายปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบโดยตรงเพื่อให้ทันนโยบายระดับชาติมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมให้เป็นประโยชน์แก่แรงงานนอกระบบอย่างแท้จริงในหลาย ๆ ด้าน
3. การใช้หลักวิชาการเสริมประสานและผลักดันปัจจัยหลักที่ทำให้ทันนโยบายทั้งสองระดับมีความหมายมีคุณค่าเกิดประโยชน์มากที่สุดให้แรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ทันสมัยและพัฒนา
4. การให้ความสำคัญของพฤติกรรมของมนุษย์คือแรงงานนอกระบบให้ชีวิตจริงของแรงงานนอกระบบเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีที่ชอบที่เป็นคุณแก่ตนเอง สังคมไทยและชาติบ้านเมือง ผ่านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ ที่ทั่วถึง ชัดเจน ต่อเนื่อง มุ่งเป้าหมาย

6.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในประเด็นศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบที่ประกันตนเพื่อวิเคราะห์ช่องว่างหรือความแตกต่างในประเด็นดังกล่าวแล้วนำมาพัฒนากระบวนการให้บริการสิทธิประโยชน์เพื่อสนองความคาดหวังของกลุ่มดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรกำหนดประเด็นของการศึกษาวิจัยด้านการให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการได้รับสิทธิประโยชน์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้ลึกซึ้งเพื่อประยุกต์การกำหนดนโยบายในการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่แรงงานทุกกลุ่มต่อไป

การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

PERCEPTION AND EXPECTATION OF SOCIAL INSURANCE FUND BENEFIT OF
INFORMAL LABOR IN SAM PHRAN MUNICIPALITY NAKHONPATHOM PROVINCE

กิตติ ธรรมสวัสดิ์ 5537645 SHPP/M

รป.ม. (นโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สมบูรณ์ ศิริสรธริรัญ, Ph.D., ภัทร์ พลอยแหวน, Ph.D.,
สมศักดิ์ อมรสิริพงศ์, Ph.D.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกกลุ่มซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชากรที่อยู่ในภาคของแรงงานไทยส่วนหนึ่งซึ่งกล่าวได้ว่า สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมเกษตรกรรม ลักษณะเป็นครอบครัวขยาย (extended family) มีสมาชิกในครอบครัวอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากสภาพในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทำให้รูปแบบของระบบครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป มีการเคลื่อนย้ายถิ่นของประชากรจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น รูปแบบครอบครัวจึงเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีเพียงพ่อ แม่ และลูกเท่านั้น ดังนั้น หากมีเหตุอันทำให้ทำงานไม่ได้ หรือไม่ได้ทำงาน ซึ่งจะทำให้ขาดรายได้จะทำให้ตนเองและครอบครัวประสบความเดือดร้อน อันเป็นผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัญหาสังคมดังกล่าวจึงไม่พ้นภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการให้มีการสงเคราะห์ช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาให้ทุเลาเบาบางลง แต่บริการด้านการสงเคราะห์ และด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐบาลจัดให้ยังไม่เพียงพอกับความจำเป็นและความต้องการ รัฐบาลจึงต้องหาวิธีการที่เหมาะสม คือ การกำหนดหลักประกันส่งเสริมให้เกิดความมั่นคง

ในชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละคนจึงต้องจัดตั้งเป็นกองทุนประกันสังคมขึ้นมา เพื่อแก้ไขและป้องกันความเดือดร้อนอันเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

ระบบประกันสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของระบบความมั่นคงทางสังคมที่จะทำให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม ในประเทศไทยได้นำระบบประกันสังคมมาดำเนินการในปี 2533 โดยยึดหลักการเช่นเดียวกับนานาประเทศถือปฏิบัติอยู่ เมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข สำนักประกันสังคมได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2533 ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคมและงานสำนักงานกองทุนเงินทดแทนของกรมแรงงานมาสังกัดสำนักงานประกันสังคม ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ต่อมาเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2536 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น สำนักงานประกันสังคมจึงได้โอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยตัดโอนภารกิจด้านสวัสดิการสังคมออกและเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงแรงงานภารกิจหลัก คือ การบริหารงานกองทุนเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และการบริหารงานกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กรณีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งใช้เป็นหลักปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้นับว่ามีสาระสำคัญ ๆ ที่จำเป็นสำหรับแรงงานนอกระบบอย่างพอเพียงและเป็นประโยชน์แก่แรงงานนอกระบบเป็นอันมาก แต่ในอนาคตอาจต้องมีการปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือควรมีพระราชกฤษฎีการองรับเพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป มีหน้าที่ต้องขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อมาได้ขยายการใช้บังคับกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป ในวันที่ 2 กันยายน 2536 และให้ขยายใช้กับสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ในวันที่ 1 เมษายน 2545 ทั้งนี้ในระยะแรกกฎหมายประกันสังคมให้ความคุ้มครอง 4 กรณีก่อน คือ เจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพและตาย และได้ขยายความคุ้มครอง กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2541 ส่วนกรณีว่างงานเริ่มดำเนินการ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547

ดังนั้น ในปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมได้ให้ความคุ้มครองภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคมรวม 7 กรณีแล้ว โดยนายจ้างและลูกจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายร้อยละ 5.00 ของค่าจ้างรัฐบาลร่วมสมทบร้อยละ 3.00 การกำหนดอัตราเงินสมทบกำหนดตามเหมาะสมกับสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง โดยเดิมกำหนดไว้ว่า กรณีว่างงานจะจัดเก็บเงินสมทบ

จากฝ่ายลูกจ้าง นายจ้างและรัฐบาลไม่เกินฝ่ายละร้อยละ 5.00 ของค่าจ้างแต่ปัจจุบันเก็บเพียงร้อยละ 0.50 ของค่าจ้างเท่านั้น

การให้บริการ โดยมุ่งเน้นที่กลุ่มลูกจ้างให้ได้รับบริการที่พึงพอใจนั้น องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งอันเป็นหัวใจของงานประกันสังคม คือ การพิจารณาจ่ายประโยชน์ทดแทนให้เหมาะสมเพียงพอแก่การดำรงชีวิต การปรับปรุงประโยชน์ทดแทนนั้นจะต้องศึกษาวิเคราะห์อย่างรอบคอบ นอกจากจะต้องคำนึงถึงการให้หลักประกันในด้านเศรษฐกิจให้มีการทดแทนขาดรายได้ การดูแลรักษาพยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกันตน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาอุปสรรคในการนำกฎหมายประกันสังคมมาใช้ในประเทศไทย ได้แก่ ปัญหาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่ถูกต้องแท้จริงของการประกันสังคม ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ก่อให้เกิดความสับสนกันเป็นอันมาก ปัญหาความรู้ ความเข้าใจนับเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญมากเพราะถ้าหากไม่มีความเข้าใจในเรื่องนี้แล้วก็จะไม่ให้ความสนใจ หรือยิ่งไปกว่านั้น อาจจะต่อต้านคัดค้านซึ่งเป็นปัญหาหนักเข้าไปอีก ปัญหาความไม่เข้าใจนี้พิสูจน์ให้เห็นอย่างเด่นชัดจากการวิจัยที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้ การที่นำเอาการประกันสังคมมาใช้ให้ได้ผลในประเทศไทยจะต้องทำความเข้าใจที่ถูกต้องกับบุคคลทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประชาชนที่เป็นลูกจ้างผู้ประกันตนในฐานะที่เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเนื่องจากจะส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม และได้รับประโยชน์ทดแทนจากการประกันสังคม เรื่องของแรงงานนอกระบบมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับสังคมไทย ผู้เป็นแรงงานนอกระบบควรมีความเข้าใจความหมายของคำว่าแรงงานนอกระบบให้ถูกต้อง แรงงานนอกระบบตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 คือผู้ใช้แรงงานที่ทำงานโดยไม่มีสัญญาจ้างงานที่เป็นทางการ แรงงานนอกระบบจึงเป็นแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในกรอบความคุ้มครองของกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ เกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มอเตอร์ไซด์รับจ้าง หาบเร่ แผงลอย ฯลฯ แรงงานนอกระบบอีกความหมายหนึ่งสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดความหมายของแรงงานนอกระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางการขยายความคุ้มครองประกันสังคมสู่แรงงานนอกระบบ โดยหมายถึง ผู้ที่มีการทำงาน มีรายได้และไม่อยู่ในความคุ้มครองของพระราชบัญญัติประกันสังคม ฉบับปัจจุบัน

เนื่องเพราะเหตุผลสำคัญบางประการกล่าวคือแรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาน้อยและยังมีความรู้ความเข้าใจและทราบความจำเป็นที่ต้องทราบอย่างถูกต้องครบถ้วนในระดับหนึ่งเท่านั้นไม่เพียงพอที่จะทำงานจะใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบโดยตรงที่ตนเองอยู่ประจำในเขตพื้นที่นั้น ๆ ทั้งในประเด็นของความคาดหวังที่พึงมีพึงได้จากสิทธิ

ประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบก็ยากจะคาดหวังได้อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับความคาดหวังในชีวิตจริงเพราะขาดการศึกษาถึงความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันสังคม ผู้วิจัยต้องการนำเอาข้อมูลด้านการรับรู้และความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม มาวิเคราะห์เพื่อเสนอข้อคิดเห็นในการพัฒนาประสิทธิภาพส่งเสริมการรับรู้และหาแนวทางเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบให้ดียิ่งขึ้นต่อไปสำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

3. ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยสนใจศึกษาการรับรู้และความคาดหวัง เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม 5 ด้าน ดังนี้ 1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย 2. กรณีทุพพลภาพ 3. กรณีตาย 4. กรณีชราภาพ(เงินบำนาญ) 5. กรณีชราภาพ(เงินบำนาญ)

2.ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอสามพราณจังหวัดนครปฐมจำนวน 100 คน ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% โดยการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane เนื่องจากแรงงานนอกระบบที่จะศึกษามีความจำเป็นต้องประสานข้อมูลและค้นหารายบุคคลจากทะเบียนประวัติและเป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีได้มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

- 3.ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา คือ กลุ่มแรงงานนอกระบบที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาล อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล (Personal data) คือ เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่ใช้วัดการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมในระบบประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ โดยใช้คำถามปลายปิดจำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคาดหวังของสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นนักวิชาการด้านสวัสดิการสังคมที่มีประสบการณ์ในการจัดการภาครัฐในเรื่องของแรงงาน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) รวมทั้งตรวจสอบการใช้ภาษาและการครอบคลุมเนื้อหา (verbal validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ (index of item-objective) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 รายอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์จัดประเภทแยกแยะหมวดหมู่ของข้อมูล (Typology and Taxonomy Analysis)

7. ผลการศึกษาวิจัย

7.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	63	63.0
1.2 หญิง	37	37.0
2.อายุ		
2.1 15-29 ปี	6	6.0
2.1 30-39 ปี	22	22.0
2.2 40-49 ปี	44	44.0
2.4 50-59 ปี	28	28.0
3.สถานภาพ		
2.5 โสด	10	10.0
2.6 แต่งงานแล้ว	74	74.0
2.7 หย่า	8	8.0
2.8 หม้าย	8	8.0
4.ระดับการศึกษา		
2.9 ต่ำกว่า ป.ตรี	96	96.0
2.10 ป.ตรี	-	-
2.11 สูงกว่า ป.ตรี	4	4.0

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5.อาชีพ		
5.1 รับจ้าง	43	43.0
5.2 เสริมสวย / ช่างตัดผม	5	5.0
5.3 เกษตรกรรม	38	38.0
5.4 ค้าขาย	14	14.0
6.รายได้		
6.1 ต่ำกว่า 10000 บาท	5	5.0
6.2 10000-15000 บาท	86	86.0
6.3 15001-20000 บาท	8	8.0
6.4 20001 บาทขึ้นไป	1	1.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เฉพาะที่เป็นส่วนใหญ่หรือมากที่สุดในแต่ละปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกเป็น เพศชาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 อายุ 40-49 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 แต่งงานแล้ว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.ตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 10000-15000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0

7.2 ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงาน นอกระบบในเขต อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงาน
นอกระบบ

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย				
1.1 ตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้ วันละ 200 บาทไม่เกิน 30 วันต่อปี	99	99.0	1	1.0
1.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 3 เดือนจึงจะสามารถ ได้รับเงินทดแทน	98	98.0	2	2.0
1.3 ค่าประกันตนที่ไม่เท่ากันต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราที่ ไม่เท่ากัน	97	97.0	3	3.0
2.กรณีทุพพลภาพ				
2.1 ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่ 500 บาท ถึง 1,000 บาทต่อเดือนเป็นระยะเวลา 15 ปี	98	98.0	2	2.0
2.2 หากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
2.3 การจ่ายเงินสมทบที่ต่างกันจะได้รับเงินก่อนทุพพล ภาพในอัตราที่ต่างกัน	93	93.0	7	7.0
3.กรณีตาย				
3.1 จะได้รับเงินศพ 20,000 บาท	100	100.0	0	0
3.2 ต้องจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้ รับทราบสิทธิ	100	100.0	0	0
3.3 หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ	30	30.0	70	70.0
3.4 การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน	66	66.0	34	34.0

ประเด็น	ทราบ		ไม่ทราบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4.กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
4.1 ท่านทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์	92	92.0	8	8.0
4.2 ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท	65	65.0	35	35.0
5.กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)				
5.1 ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ	57	57.0	43	43.0
5.2 รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน	36	36.0	64	64.0
5.3 ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน	44	44.0	56	56.0

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้านตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาท ไม่เกิน 30 วันต่อปีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 ในกรณีทุพพลภาพ ด้านการทราบว่าหากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาทมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีตายด้านการทราบว่าจะได้รับเงินศพ 20,000 บาท และการจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับทราบสิทธิมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 และในกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ด้านการทราบว่าได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0

สรุป จากผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย

ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทูพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ

7.3 ผลการศึกษาความคาดหวังและข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงาน นอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ทั้ง 5 ด้าน ตามรายละเอียดดังนี้

1.ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

แรงงานนอกระบบย่อมมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมหมายถึงว่าอยากสมหวังทุก ๆ ความคาดหวังในทุกกรณีภายในเวลาที่ทางการกำหนดไว้เดิมรวมทั้งความคาดหวังใหม่ ๆ ว่าจะได้ได้รับความช่วยเหลือในบางกรณีเพิ่มขึ้น มีความเป็นไปได้จะเป็นความจริงและในเวลาที่รวดเร็ว

1.1) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ด้านประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คาดหวังให้รัฐบาลมีระบบการจ่ายค่าชดเชยที่ดี เพิ่มจำนวนเงินมากขึ้น ให้ความช่วยเหลือโดยจัดกองทุนรักษาพยาบาล กรณีที่ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากการเจ็บป่วย และคาดหวังต่อระบบการให้บริการเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดอย่างรวดเร็ว

1.2) กรณีทุพพลภาพ

ส่วนใหญ่ มีความพึงคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ พบว่า รัฐบาลควรได้รับเงินช่วยเหลือตามเงื่อนไขอย่างเป็นธรรม มีความเหมาะสม และมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งคาดหวังว่าทางการจะเพิ่มความดูแลเอาใจใส่และให้ความช่วยเหลือ ในบางกรณีที่เห็นว่าจำเป็น

1.3) กรณีตาย

ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย พบว่า ที่รัฐบาลต้องมีการเพิ่มจำนวนเงินเพื่อช่วยเหลือให้มากกว่าปัจจุบัน พร้อมต้องการให้ ความช่วยเหลือที่รวดเร็ว มีความทั่วถึง มีความเป็นธรรม มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ทันสมัยทัน สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในขณะนั้นด้วยรวมทั้งทายาทของผู้ประกันตนจะมีโอกาสได้รับเงิน ทดแทนของผู้ประกันตนที่เสียชีวิตเพิ่มขึ้นจากเงินค่าทำศพที่ทางการจ่ายให้มากขึ้น และให้กองทุน จะเป็นเจ้าภาพในการจัดงานศพอีกด้วย

1.4) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ว่าได้รับเงินตามสิทธิประโยชน์จากภาครัฐมากขึ้นกว่าเดิมรวมทั้งคาดหวังว่า ได้รับเงินบำนาญและการจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น ควรเพิ่มอายุ ขยายเวลาผู้ประกันตน

1.5) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

ส่วนใหญ่มีความคาดหวัง ต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) โดยให้รัฐควรพิจารณาทบทวนให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกันตนที่ ต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์จากเงินชดเชยขึ้นค่าให้สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้ประกันตนที่อายุ สูงกว่า 60 ปี ควรได้รับเงินช่วยเหลือจนกว่าจะเสียชีวิต นอกจากนี้ยังคาดหวังให้ทายาทได้รับเงิน มากกว่า 10 เท่าของเงินรายเดือนและต้องการให้มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) จึงอยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบ เป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง

2.ข้อเสนอแนะต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

2.1)กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

- ทางรัฐบาลควรพิจารณาให้ผู้ประกันตนมีโอกาสได้รับสิทธิประโยชน์สูงขึ้นอีก
- ควรให้ดูแลรักษาและพยาบาลผู้ป่วยจากประสบอันตรายด้วยสาเหตุต่างๆ อย่างทั่วถึง

-รัฐบาลควรพิจารณาเพิ่มความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ
อย่างเหมาะสมโดยเขียนไว้เป็นแนวปฏิบัติ

2.2)กรณีทุพพลภาพ

- ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้ประชาชนอีก
- ควรขยายเวลาชดเชยค่ารักษาพยาบาลและให้มีระยะเวลา
รับเงินทดแทนเพิ่มขึ้นอีก
- ควรจ่ายเงินชดเชยให้เหมาะสมกับความเป็นจริงของค่า
รักษาพยาบาลในปัจจุบัน
- ควรเพิ่มสถานที่รับเงินการจ่ายเงินสมทบเพื่อความสะดวก
รวดเร็ว
- ควรมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น

2.3)กรณีตาย

- รัฐควรพิจารณาวางระเบียบช่วยเหลือผู้ประกันคนที่เสียชีวิตใน
รูปของสวัสดิการบางอย่างแก่ทายาท
- ควรกำหนดระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวกับการให้ความ
ช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่ทายาทตามความเหมาะสมและมีความเป็นธรรม
- ควรมีการในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่าง
ทั่วถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบ

2.4) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

- ภาครัฐควรหาสิ่งให้มีบริการเพื่อเพิ่มความพอใจแก่
ผู้ประกันตน และควรมีการจัดกองทุนช่วยเหลือเพิ่มขึ้น และให้มีความทั่วถึง
- ควรมีการพิจารณาการให้เงินบำนาญแก่ประชาชนให้
สูงขึ้น พร้อมกับเพิ่มระยะเวลาสำหรับการจะได้รับเงิน
- ไม่อยากให้มีเงินบำนาญชราภาพเพราะจะทำให้พันสภาพ
สมาชิกทำให้เสียสวัสดิการอื่นๆ ไป

2.5) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

- รัฐควรประชาสัมพันธ์ให้ความหวังแก่ผู้ประกันตน
ประเภทผู้ชราภาพว่ามีโอกาสจะได้บำนาญสูงขึ้นและจะเป็นความจริงภายในเวลาไม่นาน
- ควรให้ผู้ประกันตนชราภาพได้รับเงินบำนาญสูงขึ้นและ
เป็นความจริง

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

8.1 ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

จากผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ ว่า “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย ใน ประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญ พร้อมดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ในประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ เป็นข้อพิจารณาได้ว่า การรับรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนโยบายสาธารณะจำเป็นต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการรับรู้ เป็นการยากที่จะให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายรับรู้เรื่องเดียวกันได้ เหมือนกันทุกคน ซึ่งมีนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงการรับรู้ของคนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่า การรับรู้ หมายถึง เป็นการให้ประสาทสัมผัสเพื่อที่จะเรียนรู้ในสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เข้ามา มีผลกระทบต่อชีวิตและจิตใจซึ่งอาจมาจากประสบการณ์เดิมที่เคยรับรู้ โดยการรับรู้ในความเป็นจริงแล้วคนอาจจะคิดและมองเห็นไปในทิศทางเดียวกันนั้น ย่อมเป็นไปได้ อาจเป็นเพราะแต่ละบุคคลอาจมีการรับรู้มาจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนวลศิริ เปาโรหิตย์ (2535) .เทพพนม เมืองแมนและสวิง สุวรรณ (2540) ,กรองแก้ว อยู่สุข (2543) และ นพ ศรีบุญนาค (2546) ดังนั้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องสิทธิประโยชน์ดังกล่าวจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการถ่ายทอดการรับรู้ที่ต่อเนื่อง และมีการประเมินผลอยู่เสมอเพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์ในวงกว้างและกลไกของภาครัฐควรต้องคำนึงเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างการรับรู้ดังกล่าวให้เหมาะสมกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอยู่อย่างแตกต่างกันมาก จึงจะเป็นผลการปฏิบัติงานที่มุ่งความสำเร็จของการขับเคลื่อน

8.2 ข้ออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัด นครปฐม

จากผลการศึกษาวิจัยในด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ ทำให้พิจารณาข้ออภิปรายผล ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มีความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุนนั้นเป็นความคาดหวังที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการของบุคคลหรือส่วนรวมที่มีความปรารถนาต่อสิ่งที่หมายมั่นปั้นมือเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นทางจิตวิทยา เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมตามแนวโน้มที่ตนเองหรือพวกพ้องได้ตั้งเป้าหมายไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวว่าความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ตีงามเป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้ รวมทั้งปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการจะเป็น 5 ประการ ได้แก่ การได้รับการบอกเล่าคำแนะนำจากบุคคลอื่น ความต้องการของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ในอดีต ข่าวสารจากสื่อและจากการให้บริการและราคา และรติติกรณ์ จาวิศาล (2550) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นการทำความเข้าใจถึงเป้าหมายและความปรารถนาของบุคคลซึ่งหากสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจ ย่อมทำให้เกิดผลดีทั้งต่อตัวบุคคลและส่วนรวม ดังนั้นหากหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้นำเอาความคาดหวังมาพิจารณาในส่วนที่สามารถจะผลักดันให้มีการดำเนินการตอบสนองความพึงพอใจของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานนอกระบบได้จะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินการตาม พรบ.ประกันสังคมเป็นอย่างดีด้วย และในสภาพความเป็นจริงของแรงงานไม่ว่าจะเป็นนอกระบบหรือในระบบก็มีความคาดหวังที่สูงต่อการได้รับสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอย่างมากแต่ตนเองมักไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยต่าง ๆ เช่น เปรมชัย สโรบล (2534) ได้ทำการศึกษาพบว่า ปัญหาทางประกันสังคมของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานประกันสังคม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประกันสังคมและผู้มารับบริการประกันสังคมในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าปัญหาการประกันสังคมเกิดจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานยังไม่พร้อม ไม่เข้าใจ และไม่มีประสบการณ์ในการทำงานประกันสังคมและที่สำคัญที่สุด ผู้มารับบริการยังไม่มี ความ

เข้าใจในงานประกันสังคมและมีความคาดหวังการบริการจากโรงพยาบาลของรัฐสูง ส่วนเสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง“ประกันสังคม: ความพร้อมของโรงพยาบาลของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ในปี 2535 พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานประกันสังคมที่สำคัญ คือผู้ประกันตนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประกันสังคม ไม่ทราบสิทธิและประโยชน์ที่ตนพึงได้รับและในส่วนของสำนักงานประกันสังคมไม่ค่อยมีการชี้แจงเรื่องการประกันสังคม เช่น ระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีปฏิบัติให้ผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายทราบ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกกฎระเบียบใหม่ หรือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่กลไกภาครัฐจะต้องดำเนินการชี้แจง ประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน ทัวถึงและต่อเนื่องเกี่ยวกับสิทธิที่แรงงานพึงได้ โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบที่มีได้มีสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นผู้ที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเชื่อมโยงกับการทำงานของภาครัฐได้ง่าย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสื่อสารให้กลุ่มเหล่านี้ได้รับทราบข้อมูลซึ่งจะเป็นอีกหนทางหนึ่งของการลดความคาดหวังของแรงงานนอกระบบได้ด้วยจากการสร้างความพึงพอใจให้กลุ่มแรงงานนอกระบบนี้มากขึ้น

9. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่าด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) มีค่าระดับการรับรู้ (ทราบ) มากที่สุด เป็นร้อยละ 100.0 และค่าระดับการรับรู้(ทราบ) ต่ำที่สุดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์ส่วนใหญ่ คาดหวังว่ารัฐจะช่วยค่าชดเชยสูงขึ้นและจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น

การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

ผลการศึกษาด้านการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ 5 ด้าน คือ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ส่วนใหญ่มีผลการศึกษาการรับรู้ที่สอดคล้องกัน คือ การรับรู้ว่า “ทราบ” ในสิทธิประโยชน์ที่เป็นรายละเอียดในแต่ละด้านของกรณีต่าง ๆ ยกเว้นแต่กรณีต่อไปนี้ ที่มีการรับรู้ “ไม่ทราบ” เป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กรณีตาย ในประเด็น หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น รับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือน ทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่า

ของเงินบำนาญรายเดือน และในประเด็น ทุพพลภาพก่อนได้บำนาญ มีสิทธิขอรับบำเหน็จพร้อม ดอกผลคืน ส่วนกรณีของการรับรู้ “ไม่ทราบ” ที่มีมากกว่า หนึ่งในสามของผู้ตอบ คือ กรณีตาย ใน ประเด็น การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) ในประเด็น ท่าน ทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) ในประเด็น ได้เงิน บำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ

ความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

ผลการศึกษาวิจัยในด้านความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ของแรงงานนอกระบบ ทำให้พิจารณาข้ออภิปรายผล ความคาดหวังของแรงงานนอกระบบเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมที่เริ่มจากกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ (เงินบำเหน็จ) และกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) เป็นประเด็นที่อยู่ในความ สนใจของแรงงานนอกระบบเป็นอย่างยิ่งและประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตรงตามที่มี ความคาดหวัง ความคาดหวังที่สูงของแรงงานนอกระบบที่ต้องการให้รัฐสนับสนุนนั้นเป็นความ คาดหวังที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังซึ่ง อาจจะกล่าวได้ ว่าเป็นความต้องการของบุคคลหรือส่วนรวมที่มีความปรารถนาต่อสิ่งที่หมายมั่นปั้นมือเอาไว้ไม่ว่า จะเป็นทางจิตวิทยา เช่น ความรู้สึก แรงจูงใจ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดให้เกิด พฤติกรรมตามแนวโน้มที่ตนเองหรือพวกพ้องได้ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งแรงงานนอกระบบมีความ คาดหวังสูงต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมเพื่อประโยชน์สุขในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อ เพิ่มรายได้ให้มีรายได้มั่นคงให้ได้ทำงานที่มีโอกาสเจริญก้าวหน้าไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ๆ ความ คาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมในแนวนี้นิยมมีสนองความคาดหวังคือทำให้ความ คาดหวังเป็นความจริง ด้วยเหตุนี้แรงงานนอกระบบต้องหมั่นมีความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมในทางที่มีความเป็นไปได้ ต้องคำนึงถึงเหตุถึงผล จะไม่เป็นเหตุให้เสียกำลังใจ และไม่ได้ประโยชน์ เรื่องความคาดหวังต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอก ระบบนี้

10. ข้อเสนอแนะ

1. การกำหนดนโยบายระดับชาติว่าด้วยแรงงานนอกระบบโดยเฉพาะและเพื่อให้ แสดงทิศทางในการบริหารนโยบายนี้อย่างต่อเนื่องโดยรัฐบาลผ่านกระทรวงแรงงาน

2. การสร้างนโยบายปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานนอกระบบโดยตรงเพื่อให้นโยบายระดับชาติมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมให้เป็นประโยชน์แก่แรงงานนอกระบบอย่างแท้จริงในหลาย ๆ ด้าน

3. การใช้หลักวิชาการเสริมประสานและผลักดันปัจจัยหลักที่ทำให้นโยบายทั้งสองระดับมีความหมายมีคุณค่าเกิดประโยชน์มากที่สุดให้แรงงานนอกระบบเป็นแรงงานที่ทันสมัยและพัฒนา

4. การให้ความสำคัญของพฤติกรรมของมนุษย์คือแรงงานนอกระบบให้ชีวิตจริงของแรงงานนอกระบบเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีที่ชอบที่เป็นคุณแก่ตนเอง สังคมไทยและชาติบ้านเมือง ผ่านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ ที่ทั่วถึง ชัดเจน ต่อเนื่อง มุ่งเป้าหมาย

11. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในประเด็นศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ของกองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบที่ประกันตนเพื่อวิเคราะห์ช่องว่างหรือความแตกต่างในประเด็นดังกล่าวแล้วนำมาพัฒนากระบวนการให้บริการสิทธิประโยชน์เพื่อสนองความคาดหวังของกลุ่มดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรกำหนดประเด็นของการศึกษาวิจัยด้านการให้ความรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการได้รับสิทธิประโยชน์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมายให้ลึกซึ้งเพื่อประยุกต์การกำหนดนโยบายในการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่แรงงานทุกกลุ่มต่อไป

PERCEPTION AND EXPECTATION OF SOCIAL INSURANCE FUND
BENEFIT OF INFORMAL LABOR IN SAM PHRAN MUNICIPALITY
NAKHONPATHOM PROVINCE

KITTI THAMASAWAT 5537645 SHPP/M

M.P.A. (PUBLIC POLICY AND PUBLIC MANAGEMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SOMBOON SIRISUNHIRUN, Ph.D.,
PHUT PLOYWAN, Ph.D., SOMSAK AMORNSIRIPHONG, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

1. Background and importance of problems

Background

Economic, political, educational, social, and cultural changes in Thailand rapidly occurred due to domestic situations which affected people's way of life and working. In the meantime, several external situations caused Thai people to considerably face the problems of life and working. For example, the world economy in some era and fast and continuous dissemination of foreign cultures considerably influenced life, mind, and occupations of general labors and informal labors because most Thai people from the past to the present time have lived together as the agricultural society. At present, the agricultural society is clearly changed into the industrial society, making farmers and labors have few and uncertain incomes and face trouble which affected economic and social security of the country.

2. Importance of problems

As social problems more severely occurred due to the abovementioned background, every government had to relieve trouble of farmers, general labors, and informal labors as much as possible. This indicated that way of life and working of these people was the important problem which had to be solved and prevented by the government. Moreover, the government had to continuously encourage and help people and develop people's quality of life to enable people to happily live and have more security in life.

Due to background and importance of the abovementioned problems, the government had to help and meet people's need. The former government established and implemented Social Security Fund and efficiently developed methods to support the Social Security Fund and enable people to increasingly receive benefits from the Social Security Fund. For example, there was Social Security Act. B.E. 2533 effective from 2nd September 1990. At present, Social Security Office has to particularly help informal labors by making informal labors understand important contents. The Social Security Office has to make Thai people correctly understand the meaning of informal labors and inform informal labors about conclusion of important contents of Social Security, Section 40 of Social Security Act. B.E. 2533 and other issues.

3. Research objectives

1. To study perception of informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province about benefits of Social Security Fund.
2. To study expectancy of informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province about benefits of Social Security fund.

4. Research methodology

This was quantitative research.

5. Populations and the sample groups

Populations and the sample groups for this research were insured informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province. 100 people were selected to be representatives of informants. The researcher randomly sampled informal labors who did not have employment contract with any state agencies and private agencies at reliability of 90 of all populations.

6. Research tool

The research tool was the questionnaires. The sample group of informal labors had to indicate that whether they knew or did not know five issues consisting of harm or illness case, disability case, death case, old age case (extra money), old age case (pension). The researcher also asked the sample groups to independently express opinions in the open-ended questionnaires about various issues which correlated with research objectives and research hypothesis including five issues known from number and percent which the sample groups specified that whether they knew to really bring about high efficiency of the research tool.

Before using the questionnaires to collect data, the researcher asked experts on labors to correct or improve the questionnaires. After that, the researcher tested 30 questionnaires with the same labors as the sample group to know reliability of data on the questionnaires. It appeared that data had quality according to research principle.

7. Data collection

The researcher sought cooperation from the sample groups to answer the questionnaires about 45 days.

8. Data analysis and statistics used in the research

The researcher analyzed data on the questionnaires answered by the sample groups.

As the researcher used analytical statistics and descriptive statistics, data analysis was reliable and results of data analysis could be effectively used and brought about efficient research results.

9. Research results

Use of results of data analysis according to research methodology made research results consistent with research objectives and research hypothesis. The research results were reliable and beneficial to informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province and other districts of the country.

10. Discussion of research results

The researcher mainly studied the sample groups of informal labors through the questionnaires which were the research tool, used related concept, theory, and research results to directly support the research, and did the research according to research methodology. It appeared that the research was successfully done because the research results were consistent with research objectives and research hypothesis and were beneficial to informal labors in the target area and general areas.

According to discussion of the research results in Chapter 5, the researcher additionally concluded important contents in the executive summary by mainly using the research results of Chapter 4 as follows:

1. As for the research according to research topics, the researcher was particularly aware of importance of research objectives. The research results were consistent with three research objectives according to the following details:

- 1.1 As for the issue of informal labors' perception in benefits of Social Security Fund, it appeared that informal labors correctly perceived according to the first objective ...”Informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province perceived benefits of Social Security Fund and confidently

knew that what benefits they had and how and when they could receive those benefits. There were two cases as follows:

Case 1. If informal labors suffered harm or illness, they would daily receive 200 baht not over 30 days per year.

Case 2. If informal labors received treatment every time, they were able to use the right of National Health Security Office such as gold card.

1.2 Expectancy of Informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province about benefits of Social Security Fund was near the reality which was most considerably consistent with joint expectancy. This indicated that their expectancy and expectancy of practice of Social Security Office which specified that insured persons would receive benefits from Social Security Fund was the same expectancy such as the following cases:

Case 1. When informal labors were disabled, they would monthly receive compensation from 500 baht to 1,000 baht for 15 years.

Case 2. When informal labors passed away before 15 years, their cousins would receive funeral expenses of 20,000 baht.

Apart from research objectives, there were several important issues which the researcher would like to indicate some parts of discussion of the research results of Chapter 5 in the executive summary.

1. The research results were reliable due to high quality research tool which enabled the researcher to efficiently do the research.

2. The research results would be accepted by state agencies and informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province and other areas because the research results used related concepts, theories, and researches as the base of the research.

3. The research results were consistent with background and significance of problems.

This indicated that the research results met informal labors' need. This showed that the problem could be solved at the satisfying level and led to reasonable research. This could be said that the research results had quality.

1. The research results particularly gave importance to definition of informal labors according to Section 40 of Social Security Act. B.E. 2533. Informal labors, therefore, correctly knew that they used labor and worked without formal contract. As informal labors understood their real life, they did not excessively request benefits of Social Security Fund, making the research achieve the specified goal.

2. The research results were more reliable and were likely to be accepted from state agencies, informal labors, and people concerned because the research used the 3rd Social Security Act. B.E. 2542 as research principle.

3. The research results would be used with informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province. This made informal labors who were insured persons perceive their right and felt satisfied.

4. The research results could be disseminated to informal labors, making informal labors increasingly know themselves, increasingly understand related issues, and aware of importance of agencies directly responsible for informal labors. Social Security Office would make informal labors have happy life, be good citizens, and sustainably develop the country.

5. The research results brought about several benefits as follows

5.1 The research results according to research topics would be guidelines for the research on informal labors in other topics in the future, which would make the Thai society increasingly understand, accept, and aware of importance and necessity of informal labors

5.2 The research results would make the agencies responsible and related to informal labors know reality. Remarks and some recommendations of the research would be beneficial to state agencies and informal labors at a level.

5.3 Ministry of Labor might use the research results as support data to request the government to be increasingly interested in informal labors because informal labors jointly created economic security in the lower level such as individual level, family level, and community level, bringing about good results to the country economy and making informal labors have more dignity of being human.

5.4 The research results brought about more benefits.

1) Most informal labors throughout the country had the same perception as the sample group of informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Province about benefits of Social Security Fund, which would be beneficial to Ministry of Labor, Social Security Office, and several informal labors.

2) The research results indicated that informal labors expected benefits Of Social Security Fund in five issues. Similarly, informal labors in Samphran District, Nakhon Pathom Proince expected the following issues:

- 2.1) Harm or illness case
- 2.2) Disability case
- 2.3) Death case
- 2.4) Old age case (extra money)
- 2.5) Old age case (pension)

3) The research results indicated recommendations on informal labors' benefits of Social Security Fund in five issues as follows:

- 3.1) Harm or illness case
- 3.2) Disability case
- 3.3) Death case
- 3.4) Old age case (extra money)
- 3.5) Old age case (pension)

4) The research results indicated comparison of difference of informal labors's perception in benefits of Social Security fund. According to classification by personal factors, it was necessary to classify by gender, age, family status, education, occupation, income in five cases as follows:

- 4.1) Harm or illness case
- 4.2) Disability case
- 4.3) Death case
- 4.4) Old age case (extra money)
- 4.5) Old age case (pension)
- 4.6) Perception of benefits in general

11. Recommendations

The researcher had several recommendations as follows: As for labor policy which particularly gave importance to informal labors, there should be national policy on informal labors and practice policy to effectively support the national policy because most informal labors was power of creating peace in the Thai society and had roles in jointly and sustainably developing the country in the issue of economic security in the basic level consisting of individual level, family level, and community level, which would be beneficial to country's economic security. Moreover, the researcher had more recommendations such as academic recommendations and behavioral recommendations.

The researcher also gave informal labors more new recommendations according to the researcher's knowledge, understanding, thought, and experience.

The researcher gave special recommendations such as recommending the research on informal labors in other issues to enable the researchers to give importance to informal labors to bring about benefits to informal labors and be base of country development which depended on economic security in the lower level and capability of informal labors.

As for this executive summary, the researcher thoroughly revised every chapter before concluding each chapter but the researcher were increasingly and particularly interested in Chapter 2 and Chapter 4 which were the main chapters guaranteeing research success. After that, the researcher added Chapter 5 and Chapter 6 in the executive summary, which increased quality and value of the research. This indicated that the executive summary had complete and important contents.

The executive summary completely covered important contents of every chapter and this indicated that the research on "Informal Labors' Perception and Expectancy on Benefits of Social Security Fund was valuable and likely to be accepted in the research field.

บรรณานุกรม

- กระทรวงแรงงาน พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2537. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2542
- กฤษฎา ศักดิ์ศรี (2534). องค์การกับมนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: อักษรวิทยา.
- กิตานันท์ ลิทอง (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำเนียร ช่างโชติ พิมพ์ครั้งที่ 2.
- กรอบแก้ว อยู่สุข (2547). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำลอง ศรีประสาธน์ (2538) การประกันสังคมในลักษณะมาตรการพัฒนาสวัสดิการสังคมเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ : กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ชิษณุกร พรภาณุวิทย์ (254) www.novabizz.com/บทความวิชาการทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง เขียนโดย Administrator (2511)
- ดวงพร โรจนพันธ์ (2542) การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับการประกันสังคมของผู้ประกันตนระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ
- เคลย์ & Clay (1988) www.novabizz.com/บทความวิชาการทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง เขียนโดย Administrator (2511)
- เทพพนม เมืองแมน และสวีน สุวรรณ (2540). พฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด .2540.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์ (3535). จิตวิทยาทั่วไป. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.
- นพ ศรีบุญนาถ (2546). ศาสตร์การจัดการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุทรไพศาล.
- นิคม จันทรวีฑูร (2528) การประกันสังคม 30 ปี แห่งการรอคอย : กรุงเทพมหานคร. มูลนิธิโกมลคืบทอง.
- บัณฑิต ธนาชัยเศรษฐวุฒิ (2535) รายงานการศึกษาสำรวจเรื่องสถานการณ์บังคับใช้กฎหมายประกันสังคม. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิอารมณ์พงศ์พจน์

บัญญัติ เฝ้าวัฒนา (2548) วิทยานิพนธ์ “การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสถาบัน บัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพสถาบันสู่ความเป็นเลิศตามเกณฑ์รางวัล
คุณภาพชีวิต”

เปรมชัย สโรบล (2534) ปัญหางานประกันสังคมของโรงพยาบาลของรัฐ ศึกษาเฉพาะกรณีของ
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. ปัยหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐ
ประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

เปรมมิกา ปลาสุวรรณ (2549). วิทยานิพนธ์ “การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสถาบัน
บัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพสถาบันสู่ความเป็นเลิศตามเกณฑ์
รางวัลคุณภาพชีวิต”

พิสิฐ มหามงคล (2546). ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการให้บริการของการ
บินไทย จำกัด (มหาชน). กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(พัฒนาสังคม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (2000) www.novabizz.com/บทความวิชาทฤษฎีความคาดหวัง
(Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง เขียนโดย Administrator (2511)

พาราสุมาน, ไชธรมอน และแบร์รี่ (1990) www.novabizz.com/บทความวิชาทฤษฎีความคาดหวัง
(Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง เขียนโดย Administrator (2511)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540) www.novabizz.com/บทความวิชาทฤษฎีความคาดหวัง
(Expectancy Theory ทฤษฎีความคาดหวัง เขียนโดย Administrator (2511)

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2550). มนุษย์สัมพันธ์ : พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รัชยา กุลวานิชไชยนันท์ (2535) ความพึงพอใจของผู้ประกันตนต่อการบริการทางการแพทย์ศึกษา
เฉพาะกรณีผู้ประกันตนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศา
สตรมหาบัณฑิตสาขานโยบาย. บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีสังคมเกริก.

วิชัย โกสุวรรณจินดา (2533) กฎหมายประกันสังคม. กรุงเทพมหานคร: ธรรมนิติ จำกัด.

วิไลเดือน พงอนันท์ (2535) ความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติของผู้ประกันตนต่อการได้รับความ
คุ้มครอง กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บปวดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.
2533 ในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร
สาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- เสาวภา พรศิริพงษ์ และคณะ (2535) ประกันสังคม : ความพร้อมของโรงพยาบาลรัฐและเอกชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อ
พัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ จันทร์เอม (2524) อ้างในรักชนก โสภพิศ. การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อ
การมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุณีย์ ชีรดากร (2525) อ้างในรักชนก โสภพิศ. การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อ
การมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุณีย์ ชีรดากร (2524). การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต.
- สิริวรรณ อัสวกุล (2528) www.novabizz.com/บทความวิทยุวิทยุความคาดหวัง (Expectancy
Theory) วิทยุวิทยุความคาดหวัง เขียน โดย Administrator (2511)
- สุจิตรา ศรีประพันธ์ (2534) ผลกระทบของระบบประกันสังคมต่อระบบบริการสาธารณสุข
กรุงเทพมหานคร : กองแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข.
- หลุยส์ จำปาเทศ (2533). จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : สามัคคีศึกษา
- อมร รักษาสัตย์ (2533) แนวความคิด ปรัชญา การสร้างความมั่นคงในสังคมด้านการจัดการ
สวัสดิการและการประกันสังคม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ป.ป.พ.
- อัมพร จุณณานนท์ (2526, มกราคม) ความมั่นคงทางสังคม. วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
- อรพรรณ หันจางสิทธิ์ (2522) ทศนคติของประชาชนต่อการประกันสุขภาพตามโครงการ
ประกันสังคมแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ประชากรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหิดล
- อุดร ชัยวรากรณ์ (2543) ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ประกันตนต่อระบบประกันสังคม :
กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคม จ.ปัตตานี. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ธำรงค์ดี คงคาสวัสดิ์ (2549) การสร้างหลักประกันสังคมในการดำรงชีวิตในกลุ่มของสมาชิกที่มี
รายได้และรายจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม
- ชรินทร์ ศรีวิไล (2551) สิทธิการเข้ารับบริการทางการแพทย์ของลูกจ้างผู้ประกันตนตามกฎหมาย
ประกันสังคม
- จิระ สินเดชาภิรักษ์กับพรทิพย์ เนติภารัตนกุล (2554) ความพร้อมของแรงงานนอกระบบกับการเป็น
สังคมนอกระบบกับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ

- Benitez-Silva และ Yin (2009) สิทธิประโยชน์ของประกันสังคมด้านชราภาพ (www.senate.go.th)
- Me Connell และ คณะ (2005) รายงานว่าด้วยผลประโยชน์เกื้อกูล (Fringe benefits) ที่จ่ายให้ลูกจ้าง
เป็นองค์ประกอบสำคัญค่าตอบแทนการจ้างงาน (www.senate.go.th)
- Sonkotra and Lagrada (2008) การเปรียบเทียบสุขภาพก่อนและหลังการประกาศใช้ระบบบริการ
สุขภาพถ้วนหน้าของรัฐบาลไทย (บัตรทองหรือบัตร 30 บาท) (www.senate.go.th)
- DE CECCO (1967) การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต.
- Finn (1921) การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.
- Getzel และคณะ (1968) การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- Oxford University (1989) การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- SON (1988) การวิจัยเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.
- WWW.RESEARCH.NORTHCM.AC.TH

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามโครงการวิจัย

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ (ภาคพิเศษ)

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้วิจัย

นายกิตติ ธรรมสวัสดิ์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ พ.ศ.2557

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

แบบสอบถาม
เรื่อง
การรับรู้และความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม
ของแรงงานนอกระบบ

ข้อชี้แจง : การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม เพื่อศึกษาความคาดหวังกับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับกองทุนประกันตนในระบบของแรงงานนอกระบบในเขต อ.สามพราน จ.นครปฐม ขอความร่วมมือท่านตอบแบบสอบถามตามการรับรู้และความคาดหวังของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

1 () ชาย

2 () หญิง

2. อายุ

1 () ตั้งแต่ 15 – 29 ปี

2 () 30 – 39 ปี

3 () 40 - 49 ปี

4 () 50 - 59 ปี

5 () 60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพครอบครัว

1 () โสด

2 () แต่งงานแล้ว

3 () หย่า

4 () หม้าย

4. การศึกษา

1 () ต่ำกว่าปริญญาตรี

2 () สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพปัจจุบัน.....

6. รายได้ต่อเดือน

1 ()	ต่ำกว่า 10,000 บาท	2 ()	10,000-15,000 บาท
3 ()	15,001-20,000 บาท	4 ()	20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ

ข้อคำถาม	ทราบ	ไม่ทราบ
1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย		
1.1 ท่านทราบว่าตนเองมีสิทธิได้รับเงินจากการขาดรายได้วันละ 200 บาท ไม่เกิน 30 วันต่อปี		
1.2 ท่านต้องจ่ายเงินสมทบ 3 เดือนจึงจะสามารถได้รับเงินทดแทน		
1.3 ท่านทราบว่าค่าประกันตนที่ไม่เท่ากันต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราที่ไม่เท่ากัน		
2. กรณีทุพพลภาพ		
2.1 ท่านทราบว่าจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตั้งแต่ 500 บาท ถึง 1,000 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลา 15 ปี		
2.2 ท่านทราบว่าหากเสียชีวิตก่อนครบ 15 ปี จึงจะได้รับค่าทำศพ 20,000 บาท		
2.3 ท่านทราบว่า การจ่ายเงินสมทบที่ต่างกันจะได้รับเงินก่อนทุพพลภาพในอัตราที่ต่างกัน		
3. กรณีตาย		
3.1 ท่านทราบว่าได้รับเงินทำศพ 20,000 บาท		
3.2 ท่านต้องจ่ายเงินสมทบ 6 เดือน ใน 12 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ		
3.3 หากเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุต้องจ่ายเงินสมทบ 1 ใน 6 เดือน จึงจะได้รับสิทธิ		
3.4 การจ่ายเงินค่าประกันตนมีอัตราที่ต่างกัน		

ตอนที่ 2 การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ทราบ	ไม่ทราบ
4. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)		
4.1 ท่านทราบว่าเมื่อชราภาพจะได้รับเงินดอกผลคืนทั้งหมดเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์		
4.2 ท่านทราบว่าจ่ายเงินสมทบเพิ่มได้ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน		
5. กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)		
5.1 ท่านทราบว่าได้เงินบำนาญรายเดือนขั้นต่ำ (600 บาท/เดือน) ตลอดชีวิตต้องจ่ายเงินสมทบถึงบำนาญขั้นต่ำ		
5.2 ท่านทราบว่ารับเงินบำนาญแล้วเสียชีวิตภายใน 60 เดือนทายาทได้รับเงินบำนาญ 10 เท่าของเงินบำนาญรายเดือน		
5.3 ท่านทราบว่าทุพพลภาพก่อนได้รับบำนาญ มีสิทธิขอรับบำนาญพร้อมดอกผลคืน		

ตอนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคาดหวังสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของแรงงานนอกระบบ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

1. ท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อย่างไร

กรณีทุพพลภาพ

1. ท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ อย่างไร

กรณีตาย

1. ท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย อย่างไร

2.ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีตาย อย่างไร

กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

1. ท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) อย่างไร

2.ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) อย่างไร

กรณีชราภาพ (เงินบำนาญ)

1. ท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) อย่างไร

2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ (เงินบำนาญ) อย่างไร

*****ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือ*****

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล

นายกิตติ ธรรมสวัสดิ์

วัน เดือน ปีเกิด

3 พฤศจิกายน พ.ศ.2510

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ,

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557

ที่อยู่ปัจจุบัน

1/1 ซ.เพชรเกษม 42 ถนนเพชรเกษม

แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ

กรุงเทพมหานคร 10160